

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21CoPr/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517201223
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2517201223.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlaticy Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: A. B. C. D., E., F., nar. X. XXXXXXXXX XXXX, trvalo bytom D. XXXX/XX, E., zastúpenej advokátom: JUDr. Dalibor Kuciaň, Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 45556814, proti žalovanému: Bytový podnik Piešťany, s.r.o., Školská 19, 921 01 Piešťany: IČO: 36 232 700, zastúpenému splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., Sasinkova 10, 811 08 Bratislava, IČO: 35 892 994, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 21. apríla 2023 č. k. 19Cpr/10/2017-595, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalovaného odmieta.
- II. Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napádaným rozsudkom súd prvej inštancie I. určil, že skončenie pracovného pomeru žalovaným so žalobkyňou výpoveďou ku dňu 22.12.2016 je neplatné; II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy vo výške 33 435,96 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne

- zo sumy 802,46 eura od 10.03.2017 do zaplataenia,
 - zo sumy 2 786,33 eura od 10.04.2017 do zaplataenia,
 - zo sumy 2 786,33 eura od 10.05.2017 do zaplataenia,
 - zo sumy 2 786,33 eura od 10.06.2017 do zaplataenia,
 - zo sumy 2 786,33 eura od 10.07.2017 do zaplataenia,
 - zo sumy 2 786,33 eura od 10.08.2017 do zaplataenia,
 - zo sumy 2 786,33 eura od 10.09.2017 do zaplataenia,
 - zo sumy 2 786,33 eura od 10.10.2017 do zaplataenia,
 - zo sumy 2 786,33 eura od 10.11.2017 do zaplataenia,
 - zo sumy 2 786,33 eura od 10.12.2017 do zaplataenia,
 - zo sumy 2 786,33 eura od 10.01.2018 do zaplataenia,
 - zo sumy 2 786,33 eura od 10.02.2018 do zaplataenia,
 - zo sumy 2 006,16 eura od 10.03.2018 do zaplataenia,
- a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku;

III. určil, že od žalovaného nemožno spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu naďalej zamestnával; IV. žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 1 ods. 2, § 27 ods. 1 až 4, § 29 ods. 1 a 2, § 33 ods. 1, § 244 ods. 1, § 249 ods. 4 zákona č. 65/1965 Zb. Zákonníka práce v znení účinnom od 26.11.1993; § 36 ods. 1, § 43 ods. 2 zákona č. 65/1965 Zb. Zákonníka práce v znení účinnom do 31.3.2002; § 1 ods. 1 až 4, § 7 ods. 1 až 3, § 18, § 27, § 43, § 54, § 60 ods. 1 a 2, § 61 ods. 1 a 2, § 68 ods. 1 písm. a/ a b/, § 70, § 77, § 79 ods. 1 a 2, § 118 ods. 1 a 2 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce (ďalej len „Zákonník práce“); § 57 ods. 1, § 57 ods. 3, § 62 ods. 1 a 2, § 63, § 64 ods. 1 až 4, § 68a ods. 2 a 3, §

135 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“); poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 5 Cdo 92/1997 z 26.11.1997 a judikát R 9/1997; § 517 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“); ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa žalobou osobne podanou na súde prvej inštancie dňa 21.2.2017 domáhala určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru žalovaným so žalobkyňou výpoveďou ku dňu 22.12.2016 alebo alternatívne pre prípad, ak v priebehu súdneho konania vyjde najavo, že žalovaný skončil pracovný pomer žalobkyne u žalovaného okamžitým skončením ku dňu 22.12.2016 navrhol, aby súd určil, že skončenie pracovného pomeru žalovaným so žalobkyňou okamžitým skončením ku dňu 22.12.2016 je neplatné a rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že medzi ňou a žalovaným vznikol a trvá pracovný pomer na dobu neurčitú na základe písomne uzatvorenej pracovnej zmluvy z 1.6.1993 v znení dodatku k pracovnej zmluve z 2.5.1995, dodatku k pracovnej zmluve z 1.6.1995, dodatku k pracovnej zmluve z 2.2.1996, dodatku k pracovnej zmluve z 2.5.1996, dodatku k pracovnej zmluve z 1.7.1996, dodatku k pracovnej zmluve z 2.1.1997, dodatku k pracovnej zmluve z 1.7.1997, dodatku k pracovnej zmluve z 1.7.1998, s dňom nástupu do práce 1.6.1993, na druh práce ekonomický námestník. Popri pracovnom pomere vykonávala žalobkyňa zároveň funkciu konateľa žalovaného od 1.7.1999, pričom žalobkyňa sa v období krátko pred koncom kalendárneho roka 2016, v období kedy čerpala dovolenku, dozvedela z výpisu z obchodného registra, že rozhodnutím jediného spoločníka bola ku dňu 22.12.2016 odvolaná z funkcie konateľa žalovaného. Zdôraznila, že odvolanie žalobkyne z funkcie konateľa žalovaného bolo vykonané v rozpore so zákonom, pričom žalobkyňa sa bude v osobitnom súdnom konaní domáhať určenia neplatnosti rozhodnutia jediného spoločníka žalovaného, ktorým bola odvolaná z funkcie konateľa žalovaného ku dňu 22.12.2016. Ďalej uviedla, že z dôvodu choroby bola od 2.1.2017 do 20.2.2017 práceneschopná, pričom potvrdenie o svojej pracovnej neschopnosti doručila žalovanému ako svojmu zamestnávateľovi. Žalovaný listom zo 17.1.2017 oznámil žalobkyňi, že jej vracia späť potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, a to z dôvodu, že sa jej pracovný pomer konateľa skončil dňa 22.12.2016. Následne listom z 20.1.2017 žalovaný zaslal žalobkyňi výplatnú pásku a opätovne jej oznámil, že „Váš pracovný pomer konateľa skončil 22.12.2016.“ Na základe dopytu žalobkyne, Všeobecná zdravotná poisťovňa oznámila žalobkyňi, že žalovaný ako zamestnávateľ žalobkyne elektronicky oznámil Všeobecnej zdravotnej poisťovni ukončenie pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného ku dňu 22.12.2016. Na základe vyššie opísaného konania žalovaného žalobkyňa usúdila, že žalovaný považuje pracovný pomer žalobkyne u žalovaného za skončený dňom 22.12.2016. Žalovaný pritom neurobil voči žalobkyňi žiadny právny úkon, ktorý upravuje zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v platnom znení, ako spôsoby skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, keď žalovaný nedoručil žalobkyňi písomnú výpoveď z pracovného pomeru, ani písomné okamžité skončenie pracovného pomeru a ani neuzavrel so žalobkyňou žiadnu dohodu o skončení pracovného pomeru. Žalobkyňa uviedla, že z dôvodu právnej istoty zaslala žalovanému oznámenie o tom, že trvá na tom, aby ju žalovaný aj naďalej zamestnával a prideloval jej prácu. Žalobkyňa v žalobe tiež uviedla, že sa dožaduje od žalovaného zaplata náhrady svojej mzdy, ktorej výšku vyčíslila v priebehu konania. Z dôvodu právnej istoty žalobkyňa tvrdila, že skončenie pracovného pomeru žalovaným so žalobkyňou akýmkoľvek zo spôsobov upravených v ustanoveniach Zákonníka práce je neplatné, pričom sa žalobou domáhala určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru žalovaným výpoveďou alebo okamžitým skončením (ako jedinými dvomi spôsobmi pripadajúcimi do úvahy) podľa ustanovenia § 77 Zákonníka práce v zákonnej dvojmesačnej lehote. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním z 10.5.2017, doručeným súdu dňa 15.5.2017 a uviedol, že podľa výpisu z obchodného registra žalovaného je zrejmé, že funkcia konateľa žalobkyne skončila ku dňu 22.12.2016, pričom šlo o rozhodnutie jediného spoločníka, ktorý má na takéto rozhodnutie právo, čo v konečnom dôsledku potvrdil aj súd pri zápise týchto údajov do obchodného registra. Zvýraznil, že mandátny právny vzťah medzi žalobkyňou ako konateľkou spoločnosti žalovaného a žalovaným zanikol zo zákonných dôvodov a podľa zákonných ustanovení z dôvodu zániku funkcie konateľky. Tento právny vzťah bol však vzťahom upraveným mandátnou zmluvou a nie je spojený s trvaním pracovného pomeru, ktorý má byť predmetom sporu. Žalovaný mal za to, že pracovná zmluva, ktorú predložila žalobkyňa vznikla so spoločnosťou DOSPRA, a.s., a preto je zrejmé, že nemôže zaväzovať žalovaného. Následne podľa dodatku k pracovnej zmluve z 2.5.1995 sa pracovná zmluva mení a dňom 1.6.1993 je uzatvorená so štátnym podnikom Bytové hospodárstvo Piešťany, pričom tento subjekt nie je totožný so žalovaným, ani ho zaväzovať nemohol. Takáto novácia, či už kumulatívna podľa § 516 Občianskeho zákonníka, alebo privátna podľa § 570 Občianskeho zákonníka, právneho

vzťahu je podľa práva nespôsobilá z dôvodu, že pokiaľ základný právny vzťah z dôvodu, že jeden z jej účastníkov v čase tvrdeného vzniku zmluvného záväzku neexistoval, potom nemohlo dôjsť k právne spôsobilej zmene alebo nahradeniu či už obsahu dojednaní, alebo dokonca účastníkov zmluvy žiadnym dodatkom k neexistujúcemu vzťahu. Žalovaný uviedol, že pokiaľ je z verejne dostupných zdrojov nezvratné, že spoločnosť DOSPRA, a.s. nikdy právne nevznikla, preto v danom prípade ani nebolo možné vyvodzovať, že došlo k vzniku pracovného pomeru podľa § 42 Zák. práce s touto spoločnosťou a teda aj následne uzatvárané dodatky k pracovnej zmluve nemohli a do dnešnej doby nemôžu konvalidovať absolútne neplatný právny úkon, ktorým bola pracovná zmluva uzatvorená so subjektom, ktorý nikdy právne nevznikol, teda neexistoval. Písomnosť prejavu vôle vyžadovaná ustanovením § 42 Zák. práce pri vzniku pracovnej zmluvy tým nebola naplnená. Zároveň žalovaný uviedol, že pracovný pomer žalobkyne so žalovaným od vzniku žalovaného (1.7.1999) nikdy zmluvne ani inak nevznikol, nebol evidovaný a žalovaný konajúc prostredníctvom žalobkyne ani nikdy neuhrádzal z takéhoto domnelého vzťahu odvody a povinné dávky. Zo strany žalobkyne a žalovaného existoval len mandátny právny vzťah podobný zamestnaneckému vzťahu od roku 1999, ktorý bol založený mandátnou zmluvou ako súbor práv a povinností plynúcich z výkonu funkcie konateľa, ktorý bol závislý od stanovovania podmienok určovaných valným zhromaždením. Od 1.7.1999 bola žalobkyňa konateľom spoločnosti Bytový podnik Piešťany, s.r.o., ktorá bola do Obchodného registra zapísaná dňa 1.7.1999. Zároveň bola žalobkyňi schválená odmena valným zhromaždením - výpočet vymeriavacieho základu prebiehal ako u zamestnanca, teda odmena bola počítaná na pracovné dni, kde boli zohľadnené sviatky či dovolenka. Taktiež okrem odmeny za výkon funkcie konateľa boli vyplácané aj nároky z platnej kolektívnej zmluvy, pričom všetko bolo uhradené vo výške odmeny konateľa. Tiež boli vyplatené podiely na zisku a v období, keď bolo treba vykonávať odvody do Sociálnej poisťovne, boli započítané do jedného vymeriavacieho základu. Žalovaný uviedol, že pracovný pomer medzi žalobkyňou a žalovaným od okamihu vzniku žalovaného nevznikol a ani nedošlo ku skutočnosti, že by domnelý pracovný vzťah žalobkyne prešiel na žalovaného. Pracovná zmluva predložená v konaní žalobkyňou nezaväzuje a nezaväzovala žalovaného, tiež vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa so žalovaným nikdy pracovnú zmluvu nepodpísali. Žalovaný nedal žalobkyňi výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného z pracovného pomeru založeného zmluvou z 1.6.1993, a preto neexistuje predmet sporu, ktorý vymedzila vo svojej žalobe žalobkyňa. Na základe uvedeného navrhol, aby súd žalobu zamietol a zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému vzniknuté trovy konania vo výške 100 %.

V podaní z 29.5.2018, osobne podanom na súde dňa 29.5.2018, žalobkyňa vyčíslila nárok na náhradu mzdy. Uviedla, že pri výpočte náhrady mzdy vychádzala z podstatnej skutočnosti, podľa ktorej nie je možné určiť a oddeliť z príjmu žalobkyne aká je mzda za prácu ekonomickej námestníčky a aká je odmena konateľa pre účely výpočtu náhrady mzdy, resp. táto ani nekorešponduje s odmenou za funkciu konateľa. Bez ohľadu na funkciu konateľa mala za to, že titulom pracovného pomeru, bola žalobkyňi vyplácaná každomesačne mzda, ktorej výška bola konkludentne dohodnutá medzi žalobkyňou ako zamestnancom a žalovaným ako zamestnávateľom a to jej reálnym vyplácaním a reálnym preberaním, o ktorý prišla neplatným skončením pracovného pomeru zo strany žalovaného. Z výplatnej pásky za 10/2016 vyplýva, že žalobkyňa mala priemerný zárobok za rozhodné obdobie (7, 8, 9/2016) vypočítaný žalovaným vo výške 2.786,33 eur. Žalobkyňa sa domáhala náhrady mzdy za 12 mesiacov ako satisfakcie za neplatne skončený pracovný pomer, pričom tejto náhrade zodpovedá suma vo výške 33 435,96 eur (12 x 2 786,33 eur). Keďže ide o spätnú jednorazovú satisfakčnú sumu, v prípade ak budú splnené kumulatívne podmienky pre jej priznanie (neplatnosť skončenia pracovného pomeru, oznámenie zamestnanca zamestnávateľovi o trvaní na ďalšom zamestnávaní, uplatnenie náhrady mzdy nepresahujúce 12 mesiacov), zamestnávateľ sa svojou vinou už dňom oznámenia o trvaní na ďalšom zamestnávaní dostáva do omeškania, a z tohto dôvodu si žalobkyňa uplatnila i úrok z omeškania odo dňa, kedy zamestnanec oznámil zamestnávateľovi trvanie na ďalšom zamestnávaní, t. j. od 21.2.2017. Na základe vyššie uvedeného žalobkyňa navrhla, aby súd okrem určenia neplatného skončenia pracovného pomeru rozhodol i o náhrade mzdy za neplatné skončenie pracovného pomeru, a to tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 33.435,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% od 21.2.2017 do zaplatenia a rozhodne, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Súd na pojednávaní konanom dňa 3.7.2018 pripustil zmenu žaloby nasledovne: „Súd určuje, že skončenie pracovného pomeru žalovaným so žalobcom výpoveďou ku dňu 22.12.2016 je neplatné. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 33 435,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% od 21.2.2017 do zaplatenia. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Alternatívne: Súd určuje, že skončenie pracovného pomeru žalovaným so žalobcom okamžitým skončením ku dňu 22.12.2016 je neplatné. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo

výške 33.435,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% od 21.02.2017 do zaplatenia. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Okresný súd Piešťany rozsudkom sp. zn. 19Cpr/10/2017 zo 7. februára 2019 žalobu žalobkyne zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, uznesením sp. zn. 10CoCpr/3/2019 z 27. júla 2020 rozsudok súdu prvej inštancie na základe žalobkyňou podaného odvolania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje rozhodnutie odôvodnil protirečivosťou záverov súdu prvej inštancie pri vyhodnocovaní skutkového stavu a jeho právnom poučení, s ktorými sa nemohol stotožniť.

Uznesením č. k. 19Cpr/10/2017 z 30.3.2022 súd pripustil zmenu žaloby tak, že bude rozhodovať o určení, že skončenie pracovného pomeru žalovaným so žalobkyňou výpoveďou ku dňu 22.12.2016 bolo neplatné, zároveň o zaviazaní žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyňi náhradu mzdy vo výške 33 435,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 802,46 eur od 10.3.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eura od 10.5.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eura od 10.7.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2017 do zaplatenia, zo sumy 2 786,33 eur od 10.9.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.006,16 eur od 10.3.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a o náhrade trov konania.

Súd prvej inštancie uzavrel, že žalobkyňa uzatvorila pracovnú zmluvu so spoločnosťou DOSPRA, a.s., na základe ktorej bola prijatá do pracovného pomeru na výkon funkcie hlavný ekonóm - zástupca riaditeľa. Pracovný pomer vznikol dňom 1.6.1993, ktorý bol zároveň aj dňom nástupu do práce a uzatvoril sa na dobu neurčitú. Mzda bola dohodnutá vo výške 7.500 eur. Dodatkom k pracovnej zmluve z 2.5.1995 Bytové hospodárstvo š. p. Piešťany oznámilo žalobkyňi, že na základe uznesenia Mestského súdu v Bratislave číslo 20 Cob 507/93 bola zamietnutá žiadosť o zápis spoločnosti DOSPRA, a.s. do obchodného registra, čo v praxi znamená, že v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava - vidiek je zaregistrovaný štátny podnik Bytové hospodárstvo Piešťany. Zároveň uviedlo, že keďže žalobkyňa pracovnú zmluvu uzatvorila s akciovou spoločnosťou DOSPRA a žiadosť o registráciu bola zamietnutá, pracovná zmluva žalobkyne uzatvorená s touto organizáciou sa mení a dňom 1.6.1993 je uzatvorená so štátnym podnikom Bytové hospodárstvo Piešťany. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že právne vzťahy súvisiace so založením spoločnosti DOSPRA, a.s., v danom prípade pracovno-právny vzťah žalobkyne a žalovaného, do ktorého DOSPRA, a.s. vstúpila, nebol neplatnosťou spoločnosti v zmysle už vyššie uvedeného dotknutý. Vyhlásenie neplatnosti spoločnosti súdom sa netýka právnych vzťahov, do ktorých spoločnosť vstúpila, a teda tieto vzťahy nie sú rozhodnutím súdu o neplatnosti spoločnosti dotknuté. Súd bol v danom prípade toho názoru, že k vzniku pracovného pomeru medzi žalobkyňou a spoločnosťou DOSPRA a.s. došlo platne. Následne uzatvoreným dodatkom k pracovnej zmluve z 2.5.1995 Bytové hospodárstvo š. p. Piešťany jasne prejavilo vôľu pokračovať v pracovnom pomere na základe pracovnej zmluvy z 1.6.1993 (uzatvorenej s DOSPRA). Pracovný pomer sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou medzi zamestnancom a zamestnávateľom. Z obsahu pracovnej zmluvy musí byť zrejmé, na čom sa chceli účastníci pracovno-právneho vzťahu dohodnúť. Z uvedeného dodatku je úplne zrejmé, na čom sa strany sporu dohodli a výslovne uviedli, že pracovná zmluva žalobkyne uzatvorená s DOSPRA, a.s. sa mení a dňom 1.6.1993 je uzatvorená so štátnym podnikom Bytové hospodárstvo Piešťany. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že spoločnosť DOSPRA, a.s. zanikla bez právneho nástupcu, súd bol toho názoru, že k platnému uzatvoreniu pracovnej zmluvy medzi žalobkyňou a štátnym podnikom Bytové hospodárstvo Piešťany došlo dňa 2.5.1995, kedy bol podpísaný dodatok k pracovnej zmluve s tým, že obsah pracovnej zmluvy bol vymedzený pracovnou zmluvou z 1.6.1993 a je nepochybné, čo bolo úmyslom oboch strán a teda vznik pracovného pomeru medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného, štátnym podnikom Bytové hospodárstvo Piešťany. Na základe uvedeného bol súd toho názoru, že pracovný pomer medzi žalobkyňou a štátnym podnikom Bytové hospodárstvo Piešťany vznikol dňa 2.5.1995 na základe uzatvoreného dodatku k pracovnej zmluve z 2.5.1995, ktorý súd vyhodnotil v zmysle jeho obsahu ako pracovnú zmluvu, keďže jeho obsah bol výslovný a nepochybný. Žalobkyňa v konaní ďalej tvrdila, že reálne a dobromyseľne vykonávala závislú prácu pre zamestnávateľa - Bytové hospodárstvo, š. p. Piešťany, na pozícii hlavný ekonóm, za čo aj dostávala vyplatenú mzdu. Po tom ako bolo Bytové hospodárstvo, š. p. Piešťany zrušené bez likvidácie a jeho právnym nástupcom sa stala mestská príspevková organizácia Bytový podnik mesta Piešťany, žalobkyňa reálne a dobromyseľne vykonávala závislú prácu pre zamestnávateľa - mestská príspevková organizácia Bytový podnik mesta Piešťany na pozícii ekonomický námestník, za čo aj dostávala vyplatenú mzdu. Žalovaný vznikol dňa 1.7.1999 ako univerzálny právny nástupca mestskej príspevkovej

organizácie Bytový podnik mesta Piešťany, pričom odo dňa vzniku žalovaného žalobkyňa reálne a dobromyseľne vykonávala závislú prácu pre žalovaného ako svojho zamestnávateľa na pozícii ekonomický námestník.

Ako vyplýva z rozsudku NS SR sp. zn. M Cdo 34/01 z 26.2.2003 zriaďovacou listinou zo 7.3.1996 bola zriadená mestom Piešťany príspevková organizácia Bytový podnik mesta Piešťany. Uznesením Mestského zastupiteľstva Piešťany č. 111/1999 z II. júna 1999 bolo rozhodnuté o zrušení príspevkovej organizácie Bytového podniku mesta Piešťany a založení spoločnosti Bytový podnik Piešťany s.r.o., ako aj o prechode práv a záväzkov z príspevkovej organizácie na žalovaného. Mesto Piešťany založilo následne spoločnosť žalovaného zakladacou listinou zo 14.6.1999, ktorej súčasťou sú aj stanovky tejto spoločnosti. V čl. 9 bod 1 je uvedené ustanovenie o prevzatí všetkých práv a záväzkov Bytovým podnikom Piešťany s.r.o. Ako vyplýva z notárskej zápisnice N 211/99, Nz 210/99 z 21.6.1999 bola založená spoločnosť Bytový podnik Piešťany s.r.o., ktorej jediným zakladateľom a spoločníkom je Mesto Piešťany. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosť vznikla 1.7.1999. V zmysle uvedeného došlo k univerzálnej sukcesii na žalovaného.

Keďže súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že pracovný pomer, ktorý je predmetom tohto konania vznikol a taktiež medzi žalobkyňou a žalovaným aj trval, súd ďalej skúmal, či medzi stranami popri pracovnom pomere existoval aj iný vzťah. Súd mal za preukázané, že od 1.7.1999 existoval popri pracovnom pomere medzi žalobkyňou a žalovaným aj mandátny právny vzťah, na základe ktorého vykonávala žalobkyňa práva a povinnosti jej plynúce z výkonu funkcie konateľa.

V Zakladacej listine zo dňa 14.6.1999 je uvedené, že Mesto Piešťany zakladá spoločnosť s ručením obmedzeným, a to Bytový podnik Piešťany, s.r.o. V článku 12. Konatelia spoločnosti, bod 8. Zakladacej listiny je uvedené, že za spoločnosť koná štatutárny orgán, ktorým sú konatelia zapísaní v obchodnom registri takto: a) konateľ riaditeľ spoločnosti je oprávnený konať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa týkajú vedenia spoločnosti a predmetu jej podnikania samostatne, okrem prevodu a výplaty finančných prostriedkov, vecí uvedených v čl. 9 bod 1. zakladacej listiny a návrhu zápisu spoločnosti do obchodného registra. Pri prevode a výplate finančných prostriedkov konajú obaja konatelia spoločnosti spoločne. Konateľ - ekonomický námestník koná samostatne len počas neprítomnosti riaditeľa spoločnosti, a to okrem prevodu a výplaty finančných prostriedkov, vecí uvedených v čl. 9 bod 1. zakladacej listiny a návrhu zápisu spoločnosti do obchodného registra.

Zatiaľ, čo zmyslom pracovného pomeru je výkon závislej práce v podriadenom postavení a na základe pokynov zamestnávateľa, zmyslom vzťahu spoločnosti a štatutárneho orgánu je úprava obchodného vedenia a konania osoby v mene spoločnosti. Pracovný pomer je upravený v Zákonníku práce, oprávnenie vykonávať funkciu štatutárneho orgánu zas vyplýva z Obchodného zákonníka. To, že ide o dva odlišné inštitúty, už v roku 1997 judikoval aj NS SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 92/1997 z 26.11.1997, v ktorom uvádza, že výkon funkcie konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným nie je druhom práce, a preto nemôže byť náplňou pracovného pomeru. I keď konateľ spoločnosti môže byť zároveň jej zamestnancom, je potrebné rešpektovať určité rozdiely dané povahou oboch inštitútov. Označenie pracovnej pozície ako „ekonomická námestníčka“, z terminologického hľadiska nie je nijakým spôsobom závadné. Omnoho dôležitejším, než označenie druhu práce, je však samotný obsah pracovného pomeru a rozsah kompetencií danej osoby. Obsah pracovného pomeru sa totiž s obsahom funkcie štatutárneho orgánu nespája.

Podľa Pracovnej náplne žalobkyne ako ekonomickej námestníčky vydananej konateľom Bytového podniku mesta Piešťany - A. G. dňa 1.2.2000 mala žalobkyňa spracovávať spoločne s vedúcim oddelenia výroby tepla cenu tepla za príslušný rok v časti fixnej zložky a kalkulovať správnu réžiu do fixnej zložky, sledovať účinnosť tepelných zdrojov a navrhovať opatrenia na jej dosiahnutie, riešiť dodávateľsko-odberateľské vzťahy na úseku výroby tepla, reklamácie v prípade poruchy merania, zúčastňovať sa schôdzí vlastníkov bytov a nebytových priestorov, oboznamovať vlastníkov bytov s podmienkami poskytovania úverov a záložnými právami k nim, aktualizovať Smernicu o predaji bytov v správe BPP, s.r.o., overovať správnosť účtovania dodávateľských faktúr a potvrdzovať na likvidačnom liste, overovať opodstatnenosť a určovať metodiku zaúčtovania interných dokladov spoločnosti, riešiť spôsob spracovania evidenčných listov bytov ako príloh Zmluvy o výkone správy bytov, vypracovávať smernice spoločnosti, vypracovávať rozbor hospodárenia obchodnej spoločnosti, spolupracovať pri vymáhaní pohľadávok obchodnej spoločnosti s istinou nad 200.000 Sk, vypracovávať podklady a odporúčenia konateľovi /riaditeľovi/ pri žiadostiach o odpustenie úrokov z omeškania, vypracovávať ekonomické podklady k súdnym sporom s istinou nad 200.000 Sk, riešiť kalkulácie a overovať kalkulačné listy k investíciám nad 500.000 Sk, pripomienkovať zmluvy o dielo na investície najmä v časti ceny za dielo a platobné podmienky, vypracovávať kalkulácie stravnych lístkov, vypracovávať kalkulácie vnútro podnikových výkonov údržby spoločne s vedúcim údržby a plniť pracovné úlohy podľa pokynov nadriadeného.

Svedok A. G. uviedol, že v pracovnej náplni žalobkyne sa jednalo o klasickú činnosť ekonomického oddelenia, spravovala dve ekonomické kancelárie - učitáreň nájomného a všeobecnú učitáreň. Spolupracovala s oddelením výroby tepla, tam boli potrebné rôzne ekonomické výpočty, aby sa stanovila správna cena tepla. Pravidelne sa zúčastňovala na stretnutiach s obyvateľmi. Tiež uviedol, že keď sa spoločnosť zmenila, stali sa so žalobkyňou konateľmi, žalobkyňa prácu vykonávala zhruba tú istú, len tá zodpovednosť sa zmenila v spoločnosti s ručením obmedzeným, keďže bola ako konateľka. Žalobkyňa už ručila vlastným majetkom.

Žalobkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že náplň práce ekonomickej námestníčky odo dňa vzniku žalovaného, bola hlavne koordinácia práce ekonomického úseku, ale hlavne práca na výročnej správe spoločnosti, ktorá mala cca 80 strán.

V danom prípade mala teda žalobkyňa v pozícii ekonomickej námestníčky na starosti ekonomický úsek. V zmysle § 135 Obchodného zákonníka, konatelia sú povinní zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, viesť zoznam spoločníkov a informovať spoločníkov o záležitostiach spoločnosti. S povinnosťou konateľov zabezpečiť riadne vedenie účtovníctva úzko súvisí aj ich povinnosť predkladať valnému zhromaždeniu na schválenie riadnu a mimoriadnu individuálnu účtovnú závierku, ako aj návrh na rozdelenie zisku alebo úhradu strát. Zákom stanovenou povinnosťou konateľov je aj predkladať valnému zhromaždeniu na prerokovanie spolu s riadnou alebo mimoriadnou individuálnou účtovnou závierkou výročnú správu.

Vzhľadom na uvedené mal súd prvej inštancie za to, že náplň práce žalobkyne a tiež zákonom určené povinnosti konateľa si konkurujú iba čiastočne. Z pracovnej náplne nevyplýva, že takýto charakter a obsah prác by mohol byť považovaný za vykonávanie funkcie konateľa alebo za vykonávanie činností, ktoré by bolo možné definovať ako výkon obchodného vedenia, riadenia, kontroly a rozhodovania alebo obdobných činností spadajúcich do oprávnení konateľa a teda z pracovnej náplne žalobkyne nevyplýva, že vykonávanie funkcie člena štatutárneho orgánu, ktorým je konateľ, by malo byť náplňou pracovného pomeru žalobkyne. Z tohto dôvodu súd v súlade aj s názorom odvolacieho súdu konštatuje, že náplň práce ekonomickej námestníčky si s náplňou konateľa spoločnosti nekonkurovala.

Žalobkyňa bola do funkcie ekonomickej námestníčky vymenovaná právny predchodcom žalovaného dňom 1.4.1996, o čom predložila aj menovací dekrét z 1.4.1996. Vo výpovedi na pojednávaní dňa 8.3.2018 žalobkyňa uviedla, že jej bol odovzdaný aj menovací dekrét do funkcie ekonomickej námestníčky z 1.3.1995. Podľa § 252 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce, pracovné pomery, ktoré boli založené voľbou alebo vymenovaním podľa § 27 ods. 3 až 5 Zákonníka práce pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa považujú za pracovné pomery vzniknuté pracovnou zmluvou podľa tohto zákona. Zákonník práce platný do 31.3.2002 umožňoval vznik pracovného pomeru voľbou, ako aj vymenovaním. Tento spôsob vzniku pracovného pomeru podľa teraz platnej právnej úpravy už nie je možný. Vzhľadom na to bolo treba upraviť pracovnoprávne vzťahy založené uvedeným spôsobom, a to tak, že pracovné pomery, ktoré boli založené voľbou alebo vymenovaním podľa § 27 ods. 3 až 5 Zákonníka práce (účinného do 31.3.2002), sa od 1.4.2002 považujú za pracovné pomery vzniknuté pracovnou zmluvou podľa tohto zákona. To teda znamená, že doterajší obsah práv a povinností sa v týchto vzťahoch nemení, avšak u týchto osôb už neprichádza do úvahy ich odvolanie z funkcie alebo vzdanie sa funkcie.

Výkon člena štatutárneho orgánu nezodpovedá pojmovým znakom závislej práce, a tým ani pojmovým znakom pracovného pomeru a súčasne výkon funkcie člena štatutárneho orgánu nie je druhom práce. Podľa ustálenej judikatúry Slovenskej a Českej republiky, činnosť štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti fyzická osoba nevykonáva v pracovnom pomere. Z logického a gramatického výkladu § 66 Obchodného zákonníka vyplýva, že konateľ môže vykonávať svoju funkciu buď na základe mandátnej zmluvy, alebo zmluvy o výkone funkcie konateľa. Na platnosť mandátnej zmluvy uzatvorenej medzi konateľom spoločnosti s ručením obmedzeným a samotnou spoločnosťou sa nevyžaduje písomná forma (v porovnaní so zmluvou o výkone funkcie konateľa). Zmluva o výkone funkcie konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným je osobitným zmluvným typom a môže povinnosti konateľa upraviť omnoho podrobnejšie, prísnejšie a dôslednejšie, ako je to v prípade mandátnej zmluvy. Zákon tejto zmluve ukladá minimálne náležitosti. Musí byť písomná a schválená valným zhromaždením. Na to, aby bola jasná a zrozumiteľná, musí obsahovať aj základné náležitosti ako označenie zmluvných strán, práva a povinnosti zmluvných strán, odmenu, dátum a podpis, prípadne iné náležitosti vyplývajúce z dohody zmluvných strán. Ak konateľ nemá so spoločnosťou uzatvorenú žiadnu písomnú zmluvu, na tento vzťah sa uplatnia ustanovenia mandátnej zmluvy. Na základe uvedeného mal súd za dostatočne preukázané, že od 1.7.1999 existoval popri pracovnom pomere medzi žalobkyňou a žalovaným aj mandátny právny vzťah, na základe ktorého vykonávala žalobkyňa práva a povinnosti jej plynúce z výkonu funkcie konateľa a teda popri sebe existoval pracovno-právny vzťah a obchodno-právny vzťah.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že pracovný pomer žalobkyne, ktorý existoval a trval, nebol zo strany žalovaného skončený žiadnym zo zákonom stanovených spôsobov. So žalovanou bol skončený len obchodno-právny vzťah, na základe ktorého vykonávala funkciu konateľky spoločnosti.

V zmysle § 59 Zákonníka práce je možné skončiť pracovný pomer dohodou, výpoveďou, okamžitým skončením alebo skončením v skúšobnej dobe. Pracovný pomer je možné skončiť zo strany zamestnanca, aj zo strany zamestnávateľa. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zo strany zamestnávateľa nedošlo ku skončeniu existujúceho pracovného pomeru so žalobkyňou (vo funkcii ekonomický námestník) žiadnym zo zákonom vymedzených dôvodov. Žalobkyňa popri funkcii konateľa bola povinná ako zamestnanec v pracovnom pomere riadne si plniť pracovné povinnosti vo vzťahu nadriadenosti a podriadenosti, čo nepochybne vyplýva z jej pracovnej náplne zo dňa 1.2.2000, ktorá jej bola určená žalovaným ako jej zamestnávateľom. So žalobkyňou do dnešného dňa nebol skončený pracovný pomer ani jedným zo spôsobov stanovených Zákonníkom práce, nebola jej doručená písomná výpoveď z pracovného pomeru, ani písomné okamžité skončenie pracovného pomeru za splnenia zákonných podmienok výpovede, prípadne okamžitého skončenia pracovného pomeru. Taktiež žalovaný so žalobkyňou neuzavrel ani dohodu o skončení pracovného pomeru. Súd má za to, že pracovný pomer medzi žalobkyňou a žalovaným existoval ku dňu 22.12.2016, kedy zo strany žalovaného došlo k jeho neplatnému skončeniu.

Ak je skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa neplatné a zamestnanec oznámi zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho zamestnávateľ naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer nekončí a ostávajú mu zachované všetky práva a povinnosti plynúce z § 47 Zákonníka práce. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi súčasne poskytnúť náhradu mzdy. Rozsah nároku na náhradu mzdy závisí od toho, kedy zamestnanec oznámil zamestnávateľovi svoje rozhodnutie o tom, aby ho ďalej zamestnával. Nárok na náhradu mzdy trvá až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci, alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Základným a rozhodujúcim predpokladom vzniku nároku zamestnanca na náhradu mzdy v súvislosti so skončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa podľa § 79 Zákonníka práce je neplatnosť tohto skončenia pracovného pomeru. Ak teda súd určí, že zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe, vzniká zamestnancovi nárok na náhradu mzdy, a to v závislosti od toho či zamestnanec trvá alebo netrvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával. V prípade, ak zamestnanec trvá, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával (tak ako v tomto prípade) patrí takémuto zamestnancovi podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce nárok na náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Uvedený nárok na náhradu mzdy má satisfakčnú povahu a súčasne plní funkciu sankcie vo vzťahu k zamestnávateľovi.

Súd mal v konaní za preukázané, že žalobkyňa listom zo 7.2.2017 oznámila okrem iného žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnávaní, pretože jej pracovný pomer nebol skončený žiadnym zo zákonných spôsobov a žiadala, aby jej zamestnávateľ prideloval prácu. Taktiež žiadala o pridelenie práce dňa 20.2.2017, čo vyplýva z úradného záznamu napísaného v priestoroch žalovaného a tiež opakovane žiadala o pridelenie práce listom z 21.2.2017. Pre účely určenia výšky náhrady mzdy súd vychádzal zo žalobkyňou predložených výplatných pásov za mesiace júl, august, september a október 2016. V danom prípade bolo nesporné a preukázané, že priemerný hodinový zárobok žalobkyne podľa § 134 Zákonníka práce predstavoval sumu 17,8325 eur a keďže jej týždenný pracovný čas predstavoval 37,5 hodiny, súd priznal žalobkyni nárok na náhradu mzdy podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce v sume 802,46 eur za obdobie od 21.2.2017 do 28.2.2017, v sume 30.649,63 eur za obdobie od 1.3.2017 do 31.1.2018 vo výške 802,46 eur a v sume 2.006,16 eur za obdobie od 1.2.2018 do 21.2.2018. Súd mal v konaní za preukázané, že nárok žalobkyne v časti náhrady mzdy od 21.2.2017 do 21.2.2018 je oprávnený, preto mu vyhovel a žalobkyni priznal náhradu mzdy spolu vo výške 33 435,96 eur.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný sa podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka dostal do omeškania s plnením mzdy žalobkyni, vzniklo jej právo požadovať od žalovaného popri priznanom peňažnom plnení aj úroky z omeškania a preto je žalovaný povinný za čas omeškania zaplatiť žalobkyni v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úroky z omeškania z dlžnej sumy, a to v zákonnej výške podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995. Úrok z omeškania súd žalobkyni priznal odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivkej mzdy, nakoľko k tomuto dňu bol žalovaný v omeškaní s plnením jednotlivých nárokov žalobkyne. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobkyni právo na úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 802,46 eur od 10.3.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2018 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2019 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2019 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2019 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2019 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2019 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2019 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2019 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2019 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2019 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2019 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2019 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2019 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2020 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2020 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2020 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2020 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2020 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2020 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2020 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2020 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2020 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2020 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2020 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2020 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2021 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2021 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2021 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2021 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2021 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2021 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2021 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2021 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2021 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2021 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2021 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2021 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2022 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2022 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2022 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2022 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2022 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2022 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2022 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2022 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2022 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2022 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2022 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2022 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2023 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2023 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2023 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2023 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2023 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2023 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2023 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2023 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2023 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2023 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2023 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2023 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2024 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2024 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2024 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2024 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2024 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2024 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2024 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2024 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2024 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2024 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2024 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2024 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2025 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2025 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2025 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2025 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2025 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2025 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2025 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2025 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2025 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2025 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2025 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2025 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2026 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2026 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2026 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2026 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2026 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2026 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2026 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2026 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2026 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2026 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2026 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2026 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2027 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2027 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2027 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2027 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2027 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2027 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2027 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2027 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2027 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2027 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2027 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2027 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2028 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2028 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2028 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2028 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2028 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2028 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2028 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2028 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2028 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2028 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2028 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2028 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2029 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2029 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2029 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2029 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2029 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2029 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2029 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2029 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2029 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2029 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2029 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2029 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2030 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2030 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2030 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2030 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2030 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2030 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2030 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2030 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2030 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2030 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2030 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2030 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2031 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2031 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2031 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2031 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2031 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2031 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2031 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2031 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2031 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2031 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2031 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2031 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2032 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2032 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2032 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2032 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2032 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2032 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2032 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2032 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2032 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2032 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2032 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2032 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2033 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2033 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2033 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2033 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2033 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2033 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2033 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2033 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2033 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2033 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2033 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2033 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2034 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2034 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2034 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2034 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2034 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2034 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2034 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2034 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2034 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2034 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2034 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2034 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2035 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2035 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2035 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2035 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2035 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2035 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2035 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2035 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2035 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2035 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2035 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2035 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2036 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2036 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2036 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2036 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2036 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2036 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2036 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2036 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2036 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2036 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2036 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2036 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2037 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2037 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2037 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2037 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2037 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2037 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2037 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2037 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2037 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2037 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2037 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2037 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2038 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2038 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2038 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2038 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2038 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2038 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2038 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2038 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2038 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2038 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2038 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2038 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2039 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2039 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2039 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2039 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2039 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2039 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2039 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2039 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2039 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2039 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2039 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2039 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2040 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2040 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2040 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2040 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2040 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2040 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2040 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2040 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2040 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2040 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2040 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2040 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2041 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2041 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2041 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2041 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2041 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2041 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2041 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2041 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2041 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2041 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2041 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2041 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2042 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2042 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2042 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2042 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2042 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2042 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2042 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2042 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2042 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2042 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2042 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2042 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2043 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2043 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2043 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2043 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2043 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2043 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2043 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2043 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2043 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2043 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2043 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2043 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2044 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2044 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2044 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2044 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2044 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.6.2044 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2044 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2044 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2044 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2044 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2044 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2044 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.1.2045 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2045 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.3.2045 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.4.2045 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.5.2045 do zaplatenia, zo sumy 2.786,33 eur od 10.

od 10.6.2017 do zaplata, zo sumy 2.786,33 eur od 10.7.2017 do zaplata, zo sumy 2.786,33 eur od 10.8.2017 do zaplata, zo sumy 2.786,33 eur od 10.9.2017 do zaplata, zo sumy 2.786,33 eur od 10.10.2017 do zaplata, zo sumy 2.786,33 eur od 10.11.2017 do zaplata, zo sumy 2.786,33 eur od 10.12.2017 do zaplata, zo sumy 2.786,33 eura od 10.1.2018 do zaplata, zo sumy 2.786,33 eur od 10.2.2018 do zaplata, zo sumy 2.006,16 eur od 10.3.2018 do zaplata.

Žalovaný v podaní zo dňa 17.9.2021 vzájomným návrhom žiadal, aby súd ukončil pracovný pomer žalobkyne so žalovaným z dôvodu, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce. Okrem iného zvýraznil, že pracovná pozícia (na ktorej mala byť žalobkyňa zamestnaná, ale podľa jeho názoru nebola) u žalovaného už neexistuje. Súd dospel k záveru, že sú tu dôvody, pre ktoré nemožno od žalovaného spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu naďalej zamestnával. Taktiež žalovaný uviedol, že pracovná pozícia, ktorú mala žalobkyňa zastávať už neexistuje a pracovné zaradenie tejto pozícii podobnej sa obsadzuje výhradne výberovým konaním. Súd podľa svojho uváženia vyhovel návrhu žalovaného na určenie, že od neho nemožno spravodlivo požadovať ďalšie zamestnávanie žalobkyne. Súd je toho názoru, že žalobkyňa pracovala vo vedúcej funkcii, kde je dôvera medzi zamestnancom a zamestnávateľom osobitne dôležitá a týmto konaním je daný predpoklad, že dôvera medzi stranami sporu v pracovno-právnom vzťahu by mohla byť naštbná, čo by nemuselo mať dobrý vplyv ani na vzťahy v pracovnom kolektíve. Pracovný pomer medzi stranami sa tak skončí právoplatnosťou tohto rozsudku.

Čo sa týka žalovaným vznesenej námietky premlčania v časti žalobkyňou uplatneného nároku vo výške 66.760,47 eur a jeho príslušenstva, súd záverom konštatoval, že na námietku premlčania urobenú ešte v čase pred pripustením zmeny žaloby neprihliadal, keďže bola vznesená predčasne a teda bola nedôvodná.

V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2, § 396 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), vecne úspechom žalobkyne v prvoinštančnom aj odvolacom konaní (keď odvolací súd vyhovel jej odvolaniu), ktorej priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Čo sa týka určenia v zmysle § 79 ods. 1 Zákonníka práce, súd síce vyhovel vzájomnému návrhu žalovaného, avšak takéto rozhodnutie závisí iba od úvahy súdu, preto nemá vplyv na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu jeho I., II. a IV. výroku bolo v mene žalovaného podané odvolanie, s návrhom na jeho zmenu zamietnutím žaloby v celom rozsahu a priznaním žalovanému nároku na náhradu trov konania, alternatívne pokiaľ súd bez možnosti zrušiť rozhodnutie žalobu nezamietne, potom navrhol, aby odvolací súd zmenil výrok v časti I. rozsudku správnym vymedzením právneho úkonu a času v dôsledku ktorého malo dôjsť ku tvrdenému skončeniu pracovného pomeru žalovaného so žalobkyňou a v časti II. rozhodnutia redukoval peňažný nárok žalobkyne o nespornú časť príjmu dosahovaného za výkon funkcie konateľky z mandátneho vzťahu a vo výroku v časti IV. nepriznal nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán. Uviedol odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, g/ a h/ CSP.

Dôvodil, že z predpokladu o právnej neexistencii jedného z účastníkov právneho vzťahu v postavení zamestnávateľa nebolo možné pre prekážku z § 38 ods. 1 OZ, vychádzajúc zo zistenia, že DOSPRA, a.s. nemala žiadneho právneho nástupcu, súdom dospieť ku pre vec podstatnému zisteniu o vzniku pracovno-právneho vzťahu žalobkyne u DOSPRA, a.s. zo zmluvy podľa § 33 Zákona č. 65/1965 Zb. platného v čase posudzovania zmluvy. Súd prvej inštancie nevyvodil z dôkazov také zistenie, že by mohlo dôjsť ku konkludentnému vzniku pracovného pomeru medzi žalobkyňou a DOSPRA, a.s. v podstatných náležitostiach § 29 ods. 1 Zák. č. 65/1965 Zb., akým boli druh práce, miesto výkonu práce a deň nástupu do práce. Odvolací súd posledne v rozhodnutí KS Trnava 23Co/115/2019 z 26.4.2023 sa prihlásil k záverom plynúcim z pohľadu na právne postavenie DOSPRA, a.s., keď vo svojom rozhodnutí vyjadril názor, že DOSPRA, a.s. z dôvodu, že nikdy nevznikla, nemohla potom platne založiť žiaden právny vzťah s tretími osobami. Pokiaľ potom prijme predpoklad odvolacieho súdu, že platne pracovno-právny vzťah vzniknúť nemohol, potom nemohol za skutkového zistenia súdu prvej inštancie ani vyplynúť prechod práv z pracovno-právneho vzťahu na právnych predchodcov žalovaného. Súd v bode 74 ďalej uviedol svoje zistenia, že 2.5.1995 došlo dodatkom ku pracovnej zmluve s Bytovým hospodárstvom š.p. Piešťany ku vzniku pracovného pomeru žalobkyne u zamestnávateľa Bytové hospodárstvo š.p., hoci súd nijakým spôsobom nevysvetlil neprijateľnosť zásadnej argumentácie žalovaného, ktorý v okolnostiach skutkovej situácie tvrdil že nemohlo dôjsť ku prechodu už existujúceho pracovného pomeru podľa § 27 ods. 2 Zák. č. 65/1965 v zmysle podmienok daných § 240 ods. 1, 2 Zák. č. 65/1965 Zb. pre neprípustnosť kumulatívnej novácie podľa § 516 OZ alebo privatej novácie podľa § 570 OZ spôsobilej založiť

zmenu zamestnávateľa. Súd v bode 85 ďalej bez popretia alebo vysvetlenia predchádzajúcich úvah o vzniku pracovného pomeru vyjadril názor, že ku vzniku pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného došlo z dôvodu, že právny predchodca žalovaného uskutočnil voľbu resp. vymenovanie do funkcie ekonomickej námestníčky, ktoré sa od 1.4.2002 považujú za pracovný pomer bez pre žalovaného podstatného vysvetlenia aké účinky sa vzťahujú na voľbu a vymenovanie, ktoré sa aplikujú majoritne na príspevkové a rozpočtové organizácie verejnoprávnych zriaďovateľov inak ako na právne pomery obchodnej spoločnosti, kde vznik funkcie je závislý od rozhodnutí orgánov spoločnosti podľa úpravy Obchodného zákonníka. Rozhodnutie súdu neobsahuje žiadnu úvahu, ktorou by súd vysvetlil aký vplyv na prípadné trvanie a prechod pracovného pomeru žalobkyne u právneho predchodcu žalovaného resp. tretích osôb malo ustanovenie žalobkyne do funkcie štatutárneho orgánu žalovaného od 1.7.1999 s určením (zápisnica z MVZ žalovaného z 29.10.1999) mesačného platu žalobkyne ako konateľky vo výške 25.740 Sk/mesačne vo vzťahu na obmedzenia plynúce zo špecifik verejnoprávnej regulácie podľa zák. č. 369/1990 Zb. a 138/1991 Zb. ale najmä vo vzťahu ku ustanoveniam § 17 ods. 2 zák. č. 249/1992 Zb v spojení s § 75 ods. 3 zák. č. 65/1965 Zb. Rozhodnutie súdu neobsahuje odpovede na podstatnú námietku žalovaného, že pokiaľ žalobkyňa vykonávala nejaký druh práce u žalovaného nad rámec funkcie konateľky potom mohlo dôjsť ku faktickému pracovnému pomeru, na ktorý sa nároky podľa § 61 ZP neuplatňujú. Súd z dôkazov poskytnutých sociálnou poisťovňou vo väzbe na tvrdenie samotnej žalobkyne, že v roku 2020 nastúpila do dôchodku, neuskutočnil správne zistenia ku otázke protinávru žalovanej podľa § 79 ZP, keď mal pojať za relevantný dôvod pre nemožnosť ďalšieho zamestnávania podľa bodu 97 aj ďalšiu právnu udalosť, ktorou je poberanie starobného dôchodku, z ktorej udalosti plynie reálna osobná nemožnosť žalobkyne vykonávať prácu u žalovaného.

Z dokumentu označeného ako pracovná náplň žalobkyne ako ekonomickej námestníčky vydanéj konateľom A. G. z 1.2.2000 v bode 80 súd citujúc obsah dokumentu, ktorý podľa žalovaného vznikol dodatočne za účelom legitimizácie vzťahu slúžiaceho predstieranu o vzťahu subordinácie medzi konateľmi, ktorý dokument podľa súdu v bode 88 mal zodpovedať pracovnej náplni údajne v obsahu spracovania žalovaným, keď z dokumentu plynie, že bol vyhotovovaný p. G. ako riaditeľom (aj konateľom) žalovaného adresovanej druhej konateľke žalovaného, bez súhlasu alebo vedomia valného zhromaždenia vykonávajúceho pôsobnosť výlučného spoločníka a čo bolo v priamom rozpore s ust. § 75 ods. 3 Zák. č. 65/1965 Zb. a rovnako § 17 ods. 2 Zák. č. 249/1992 Zb. v čase vyhotovenia údajnej náplne. Zo zrejmeho konfliktu medzi postavením rovnakej úrovne riadiacej právomoci a pôsobnosti konateľov v prípadných pracovnoprávnych vzťahov medzi spoločnosťou a konateľmi je povolaný z dôvodu konfliktu záujmov tieto kreovať a preto aj meniť a dopĺňať výhradne spoločník Mesto Piešťany, k čomu nikdy legálne vo vzťahu ku tvorbe podmienok pracovnoprávneho vzťahu, medzi ktoré patrí zvýraznene pracovná náplň nedošlo.

Žalovaný nastoľuje pre súd významnú právnu otázku s presahom dôvodov na prípadné dovolanie od ktorej závisí posudzovanie možnosti vzniku a trvania pracovného vzťahu konateľov v právnych pomeroch obchodných spoločností, ktorých výlučným spoločníkom je samospráva vyznačovaných princípmi zvýšenej kontroly a správy majetku, či pod režim tvorby vôle smerujúcej ku vzniku funkcie štatutára korporácie s kapitálovou účasťou samosprávy podlieha aj tvorba podstatných podmienok zamestnaneckého vzťahu s konateľom medzi ktoré nesporne určenie pracovnej náplne zamestnanca spadá.

Hoci predmetom konania bolo určenie právneho základu sporu, ktorý zodpovedal posudzovaniu existencie resp. platnosti skončenia pracovného pomeru žalovaného so žalobkyňou výpoveďou (okamžitým skončením) ku dňu 22.12.2016, súd sa v žiadnej zo svojich častí odôvodnenia ani okrajovo nevenoval a nie to, že by presne vymedzil a vysvetlil, ktorý konkrétny prejav vôle žalovaného voči žalobkyňi mal spôsobiť skončenie pracovného pomeru výpoveďou ku dňu 22.6.2016.

Žalovaný sa v konaní bránil, že nikdy prejav vôle zamýšľajúci skončenie údajného pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného s obsahom pracovnej pozície ekonomickej námestníčky neuskutočnil a v jeho dôsledkoch vo vlastnej evidencii neprebehol, pretože pracovný pomer žalobkyne v pozícii zamestnankyne ekonomickej námestníčky žalovaný nielen neevidoval, neúčtoval, ale nikdy za takúto pracovnú pozíciu mzdu žalobkyňi ňou označenou výškou nevyplácal. Súd úplne rezignoval vysvetliť aký prejav vôle z akého dňa mal považovať za výpoveď smerujúcu ku skončeniu pracovného pomeru žalovaného so žalobkyňou, rovnako súd neuviedol žiadne konkrétne dôvody neplatnosti prejavu vôle, v dôsledku ktorého mal byť nestotožnený prejav vôle žalobkyňou podriadený pod výpoveď za neplatnú. Pokiaľ súd mienil podriaďovať údajnému skončeniu pracovnému pomeru žalovaného so žalobkyňou pod písomnosť žalovaného zo dňa 17.1.2017 resp. 20.1.2017, ktorý označoval zánik pracovného (chybne označeného charakterom vzťahu) pomeru konateľa za skončený dňom 22.12.2016, z toho plynie, že neexistuje taký prejav vôle, ktorý by vyjadroval a sledoval skončenie takej pracovnej pozície

„ekonomickej riaditeľky-námestníčky“, aký právny vzťah mal byť predmetom v tomto súdnom konaní. Žalovaný namietal, že súd neuskutočnil žiadne dokazovanie preukazujúce, že: a) by žalovaný vedel o existencii pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného s funkciou a druhom práce charakterizujúcou pracovnou pozíciou, b) by žalovaný vyhotovil a uskutočnil svoje konanie sledujúc zánik pracovného pomeru z pracovnej pozície ekonomickej námestníčky, c) by okrem zániku obchodno-právneho vzťahu v dôsledku zániku funkcie konateľky uskutočnil voči žalobkyni alebo orgánom sociálneho a dôchodcovského zabezpečenia úkon smerujúci ku zániku zamestnaneckého vzťahu. Žalovaný ku procesnej stránke nároku namietal že predmetom posudzovania súdu nemohlo byť skúmanie platnosti takého úkonu z neznámeho dňa (výpovede ku dňu 22.12.2016) ktorý žalovaný nielen, že neuskutočnil vytvorením prejavu vôle, ale ani nikdy s účinkami vzniku dôsledkov pre existenciu zamestnaneckého vzťahu ekonomickej námestníčky navonok neprejavil. Oznámenie o skončení pracovného pomeru konateľky nezodpovedá obsahu právneho vzťahu, ktorej ochrany sa na súde žalobkyňa domáhala. Žalovaný sa prikláňa ku názoru, že jediným právne aprobovaným prostriedkom ochrany žalobkyne mohla byť žalobná požiadavka na určenie trvania pracovného pomeru, ale nie z časovo neoznačenej výpovede, ktorú žalovaný nikdy neprejavil. Pokiaľ by išlo naozaj o posudzovanie výpovede z pracovného pomeru potom v závislosti na predpokladanej dĺžke trvania pracovného pomeru by muselo dôjsť ku uskutočneniu výpovede pred dňom 22.12.2016, čo predmetom dokazovania nebolo. V daných súvislostiach žalovaný nastoľuje pre posudzovanie veci podstatnú otázku s presahom na možné dovolanie „či je súd oprávnený podriaďiť súdne konanie (aj so zvýšenou ochranou zamestnanca) pod posudzovanie takého prejavu vôle s určením označenia kvalifikovaného charakteru úkonu (výpoveď z pracovného pomeru) jednej zo strán konania, ktorý právny úkon strana konania, ktorej sa vôľa uskutočneného prejavu z právneho vzťahu prisudzuje nikdy písomne ani inak v časovom označení voči druhému účastníkovi neprejavila“. Pokiaľ súd ustálil, že popri spornom pracovnom vzťahu existoval ku dňu 1.7.1999 aj platný obchodnoprávny mandátny vzťah, z ktorého bola žalobkyňa od 1.7.1999 do dňa 22.12.2016 odmeňovaná za výkon funkcie konateľky žalovaného, potom bol súd nezvratne povinný vysvetliť akú časť z výplaty každomesačne inkasovanej od žalovaného (za právne vzťahy ktoré zodpovedala práve žalobkyňa ako konateľka) tvorila odmena za výkon funkcie z obchodnoprávneho vzťahu, ktorá sa pre účely evidencie a platenia odvodov do zdravotného poistenia novelou Zák. č. 543/2010 od 1.1.2011 zmenou zákona ustanovením § 293 bp) ods. 3,5 zák. č. 461/2003 Z. z. zmenou definície podliehajúcich zdaňovaniu podľa § 5 zákona o dani z príjmov vykazovala zhodne ako u zamestnanca, a aká časť príjmu tvorila mzda za údajný pracovný pomer s funkciou ekonomickej námestníčky. Súd nevysvetlil k otázke koexistencie nárokov tvoriacich príjem žalobkyne v rozhodnom čase číselne ani funkčne určenie príjmu, keď zo zistenia, že odmenu konateľky určovalo valné zhromaždenie žalovaného nepodriadil odlišným nárokom žiadne vysvetlenie a paušalizovane bez logického vysvetlenia posúdil pod nárok na mzdu celú výšku dosahovaného príjmu žalobkyne. Žalobkyňa nevedela súdu v čase konania určiť výšku svojej vlastnej mzdy, a súd žiadnym spôsobom nevysvetlil pre aké dôvody nepojal do svojich skutkových zistení (ani opisom obsahu nie vyvodením záverov) výpovede svedkov pána A. H. a páni F., ktorí kategoricky vylúčili, že by žalobkyňa dostala aj mzdu za iný právny vzťah ako z obchodnoprávneho vzťahu plynúceho z funkcie konateľky žalovaného. Žalobkyňa preukazovala výšku svojej mzdy výplatnou páskou, ktorá osvedčovala jej príjem bez členenia jej konkrétnych zložiek, ktoré žalobkyňa nevedela rozčleniť. Žalobkyňa preukazovala svoje príjmy z pracovnej pozície ekonomickej námestníčky potvrdením ešte z 7.4.1999 preukazujúci príjem za rok 1998, za čas a obdobie keď ešte sama netvrdila, že by jej vznikol pracovný pomer u žalovaného (1.7.1999). Súd znalý práva zvlášť na námietky žalovaného v obsahu, že mzdu z pracovnoprávneho vzťahu žalobkyňa od 1.7.1999 nedostávala, mal posudzovať oprávnenosť vzniku nároku na mzdu a jej výšku vo vzťahu ku obmedzeniam a osobitosti danej z postavenia žalovaného, ktorý sa ako právnická osoba, ktorého výlučným vlastníkom je Mesto podriaďuje svoje fungovanie okrem právnej úpravy zákonom č. 138 /1991 Zb. spravuje tiež úpravou zákona č. 249/1992 Zb. v čase od 1.7.1999, najmä §17 ods. 2 zákona č. 249/1992. Nemožno nespomenúť §7 ods. 3 Zák. práce účinného od 1.4.2002, v zmysle ktorého so zamestnancom, ktorý je štatutárny orgán dohodne podmienky pracovnej zmluvy orgán alebo právnická osoba, ktorá ho ustanovila. Nemožno sa uspokojiť bez náležitého zistenia za predpokladu, že žalovaný tvrdí, že právny pomer ekonomickej námestníčky od 1.7.1999 do rozhodnutia súdu neexistoval, preveriť aká výška príjmu dosahovaného žalobkyňou u žalovaného v rozhodnom čase bola tvorená odmenou za výkon funkcie, od orgánu, ktorý mal právomoc výšku odmeny schvaľovať (valné zhromaždenie žalovaného), za účelom ktorým navrhuje aby odvolací súd vyžiadal dôkaz preveril výšku schválenej odmeny konateľa pre žalobkyňou . Dôkaz: Vyžiadať od Mesta Piešťany (spoločník žalovaného) zápisnice z valných zhromaždení s určením odmeny za výkon funkcie žalobkyne, vyžiadať zo Sociálnej poisťovne výkazy evidenčného listu žalovaného údajov žalobkyne. Žalovaný predkladá

súdu popri už založenom dôkaze z valného zhromaždenia žalovaného z 29.10.1999 osvedčujúceho v bode 2 programu určenie mesačného platu odmeňovania za výkon funkcie konateľa vo výške 25.740 eur mesačne všetky rozhodnutia valného zhromaždenia ktorými došlo ku A) zvýšeniu mesačnej odmeny (platu) B) ku rozhodnutiu o odmene za výsledok hospodárenia pre konateľov spoločnosti v dôsledku zvýšenia ktorého zodpovedala odmena konateľa za výkon funkcie sume 2.437,72 eur mesačne k obdobiu 9 až 12/2016. K základnej sume nároku na odmenu boli potom v dôsledku pričítavania benefitov z kolektívnej zmluvy, ktoré podľa rozhodnutia samotnej žalobkyne v postavení štatutára žalovaného poberala aj žalobkyňa a tieto zodpovedali zvýšeniu o príspevok zo sociálneho fondu, ku odmene, príspevok zo sociálneho fondu do III. piliera dôchodkového zabezpečenia, príspevok na životné poistenie, príspevok na mobilný telefón, časť ročnej odmeny za výkon funkcie podľa predchádzajúceho roku a spoločne tvorili nárok vo výške 2.786,33 eur. Dôkaz: špecifikácia výplatného listu.

Žalovaný ponúka reálne vysvetlenie skutkovej situácie zamestnaneckého vzťahu žalobkyne ku subjektu Bytové hospodárstvo mesta Piešťany, príspevkovej organizácie Mesta Piešťany, v pracovnej pozícii ekonomická námestníčka, ktorej pracovný pomer vznikom funkcie konateľky zanikol konkludentne dňom 1.7.1999. Vznikom funkcie konateľky žalovaného ku dňu 1.7.1999 v podmienkach právnej úpravy zákona č. 65/1965 podľa §75 ods. 1 mohol len žalovaný odsúhlasiť koexistenciu súbehu pracovného pomeru a mandátneho obchodnoprávneho vzťahu podľa § 261 ods. 6 Obch.zák v rovnakom predmete činnosti a preto vychádzajúc z preukázaného, že od 1.7.1999 žalobkyňa nielen že nastúpila do funkcie konateľky ale jej aj valným zhromaždením žalovaného podľa §17 ods. 2 Zák. 249/1992 Zb. bola aj určená konkrétna výška peňažného plnenia za výkon funkcie, vylučuje že by popri tejto odmene bola vyplatená aj mzda, preto mohlo dôjsť len ku zmene pracovných podmienok spojením právneho vzťahu dohodou, alebo ku zániku pracovného pomeru konkludentne s ďalším pokračovaním len obchodnoprávneho vzťahu. Pokiaľ teda došlo ku zániku pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného konkludentne, alebo dohodou resp. okamžitým skončením/výpoveďou ku dňu 1.7. 1999 konaním žalovaného aj neplatne, potom poukazom na § 64 zákona č. 65/ 1965 Zb. v čase do 31.3.2002 došlo ku zániku žalovateľnosti a má sa zato, že pracovný pomer skončil ku dňu 1.7.1999, pretože žalobkyňa neuplatnila neplatnosť skončenia na súde v prekluzívnej lehote. Pre prípad, že by naozaj došlo ku legálnej koexistencii zamestnaneckého vzťahu popri mandátom vzťahu, potom z dôvodu, že posledné určenie výšky mzdy za zamestnanecký vzťah v pozícii ekonomický námestník bol výškou mzdy preukázaný ku dňu 7.4.1999 a neskôr žalobkyňa netvrdila ani nepredložila dodatok ku zmluve, ktorým by došlo ku zvýšeniu nároku na mzdu, potom súd nemá preukázanú inú výšku nároku na mzdu akou je suma 357.785 SK ročne, čo zodpovedá cca 29.815 SK/mesačne, čo je cca 989 eur, čo však žalovaný popiera ako správnosť prístupu a uvádza ako maximum pre možnosť výpočtov, ak nebolo preukázané, že príjem bol tvorený z iného právneho dôvodu. Súd i napriek nejednoznačnej výpovedi žalobkyne o neurčitej výške mzdy pripustil minimálne dve zložky nároku na odmenu (výkon funkcie, údajná mzda), popri prijatí zistení od svedka G., ktorý však nevedel ako údajne nadriadený žalobkyne, či táto poberá aj mzdu popri odmene za výkon funkcie v obchodnom postavení aj ďalší príjem ako mzdu a v akej výške. Súd nepojal do svojich zistení zásadné tvrdenia svedkov H., priameho nadriadeného z času údajného skončenia zamestnaneckého vzťahu v zhode s výpoveďou svedkyne F. (PaM), ktorí vylúčili, že by žalovaná poberala aj nejakú mzdu za zamestnanecký vzťah. V konaní nebolo medzi stranami sporné že odmena za výkon funkcie konateľa žalobkyne zodpovedala minimálne podľa tvrdenia žalobkyne 2.350 eur mesačne a podľa tvrdenia žalovaného sumu 2.437,72 eur mesačne. Z daného potom plynie, že pokiaľ by mala mzda zo zamestnaneckého vzťahu zodpovedať sume 2.786,33 eur mesačne potom po pripočítaní nesporného nároku na odmenu za výkon funkcie mal mesačný príjem žalobkyne zodpovedať sume minimálne 5.136,33 eur mesačne, čo nebolo v konaní preukázané, ale ani žalobkyňa taký nárok netvrdila. Súd vyvodil nesprávne skutkové zistenie v otázke výšky nároku na mzdu z prejavu žalobkyne na súde, keď táto tvrdila, že nie všetko zo sumy 2.786,33 tvorí nárok na odmenu konateľa, o výške ktorej sama uviedla, že posledne jej výška nároku za výkon funkcie činila výšku 2.350 eur mesačne.

Ust. § 1 ods. 2 ZP definuje závislú prácu vykonanú na základe subordinačného princípu, ktorý je vystavaný na vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa s právom riadiacej a pokynovej právomoci zamestnávateľa voči zamestnancov ako podriadenému, ktorá je dotváraná aj postihovou právomocou, ktoré charakterizujú skutočnú subordináciu. Vznikom funkcie štatutára je vylúčené aby žalobkyňa ako konateľka mohla pri koexistencii pracovného a obchodného právneho vzťahu voči zamestnávateľovi byť sama sebe nadriadenou a súčasne aj podriadenou, teda absentuje subordinačný vzťah tak ako uviedol NS SR č. 3Cob/119/2019 z 23.6.2020, ktorý pri posudzovaní možnosti koexistencie pracovného a obchodného vzťahu totožnej osoby vylúčil existenciu závislej práce podľa § 1 ods. 2 ZP, z čoho potom vylúčil názor, že by osoba člena štatutárneho orgánu mohla byť ako štatutár nadriadenou osobou sama sebe ako ekonomickej námestníčke z dôvodu, že neexistuje osobná a vecná subordinácia.

Žalobkyňa nepreukázala, že by zo zamestnaneckého vzťahu poberala od 1.7.1999 do dňa údajného skončenia pracovného pomeru so žalovaným mzdu a tiež aj po tvrdení, že sama nevedela uviesť súdu v akej výške jej mzda za prácu od 1.7.1999 prináležala. Do sféry obchodného vedenia spoločnosti zodpovedajúcej funkcii konateľa patrí aj vedenie účtovnej evidencie a účtovníctva a preto vznikom funkcie nie je reálne možné rozhraničiť činnosti spadajúce do pôsobnosti štatutárneho orgánu a činnosti zamestnanca, čo vylučuje vznik závislej práce medzi totožnými osobami. Ani zo skutočnosti, že ďalším členom štatutárneho orgánu je riaditeľ, ktorý mal byť v zamestnaneckom vzťahu nadriadeným žalobkyňu, nespôsobuje, že by žalobkyňa ako osoba konateľa s danosťou vlastnej najvyššej riadiacej funkcie u žalovaného mohla byť podriadená osobe riaditeľa (s právomocou výkonnej funkcie), ktorý je zároveň osobou s rovnakými právomocami riadiacej funkcie štatutára. Tento právny názor bol potvrdený rozhodnutím NS SR 3 Cob/119/2019, ktorý tvorí v tejto otázke ustálenú rozhodovaciu prax, ktorú všeobecné súdy nie sú oprávnené prekonať. Ustanovenie § 22 ods. 2 OZ obdobne posudzuje postavenie osôb, ktoré majú odlišné záujmy rovnako ako sú rôzne záujmy nadriadeného a podriadeného, ktoré sú dané prirodzenému postaveniu osôb s rozličným záujmom. Podľa Rozh. NS SR č. 5Cdo/92/1997 funkcia štatutárneho orgánu/člena nie je výkonom práce v pracovnom pomere. Žalovaný nastojuje právnu otázku od ktorej môže byť nárok žalobkyne určujúco posudzovaný s presahom na dovolacie dôvody, či „v podmienkach obchodnej spoločnosti v rámci subordinačných vzťahov môže byť osoba vykonávajúca funkciu štatutárneho orgánu, ktorej zodpovedá úloha zo zákona nadriadeného voči všetkým výkonným pozíciám v organizačnej štruktúre spoločnosti zároveň aj podriadenou pod rozhodovaciu právomoc výkonnej funkcie riaditeľa voči ktorému je sama nadriadenou?“ Žalobkyňa v doplnení návrhu na priznanie náhrady mzdy z 29.5.2018, ktorým si uplatnila peňažný nárok uviedla, „že nie je možné určiť a oddeliť z príjmu žalobkyne aká je mzda za prácu ekonomickej námestníčky a aká je výška odmeny konateľa pretože celková suma údajne nekorešponduje s odmenou za funkciu konateľa.“ Žalobkyňa vo svojej výpovedi na súde dňa 8.3.2018 uviedla, že dostávala od 1.7.1999 mzdu za výkon funkcie námestníčky a tiež že poberala aj odmenu za výkon funkcie konateľky z obchodnoprávneho vzťahu. Nevedela na otázky súdu uviesť, akú výšku mzdy dostávala za funkciu námestníčky, keď uviedla, že „že na výplatu dostávala jednu sumu a iste to nebola len odmena konateľa, ktorá jej bola naposledy určená vo výške 2.350 eur mesačne, ktorá bola takto posledne valným zhromaždením určená.“ Žalobkyňa tvrdí, že v nároku na výplatu sú zahrnuté dva nároky, ktoré nevedela rozčleniť ale vedela, že posledne určená výška nároku na odmenu za výkon funkcie jej prináleží vo výške 2.350 eur/mesačne, z čoho potom plynie ak výplata neobsahovala iné položky z kolektívnej zmluvy alebo náhrady z funkcie konateľky, potom nárok na náhradu mzdy mohol zodpovedať maximálne rozdielu primerane vyplácanej sumy 2.786,33 eur a sumy nároku za výkon funkcie vo výške 2.350 eur, ktorá výška mohla zodpovedať nároku priznaného rozhodnutím valného zhromaždenia žalovaného. Súd nepojal do svojich zistení svedecké výpovede svedkov p. F. a svedka H. ako predstaviteľov žalovaného, ktorí vylúčili, že by žalobkyňa poberala mzdu za výkon funkcie ekonomickej námestníčky z dôvodu, že jej pracovný pomer od 1.7.1999 neexistoval. Svedok G. uviedol, že on vykonával funkciu konateľa a riaditeľa a nad rámec odmeny za funkciu konateľa určeného valným zhromaždením nepoberal inú mzdu. Nevedel uviesť, či p. žalobkyňa poberala inú mzdu. Zo žiadneho dôkazu neplynie taký podklad pre rozhodnutie, ktorý by opodstatňoval ku vyvodzovaniu zásadne neprijateľných a neprávnych záverov, že príjem žalobkyne v rozhodnom období bol tvorený len nárokom zo zamestnaneckého vzťahu. Žalovaný na podporu pravdivosti tvrdenia samotnej žalobkyne, že výška jej nároku na odmenu za výkon funkcie konateľky z obchodno-právneho vzťahu bola posledne určená vo výške 2.350 eur mesačne poukazuje na závery uznesení rozhodnutí Valných zhromaždení žalovaného od roku 1999 po rok 2016, v ktorých bola výška odmeny určovaná a priebežne zvyšovaná na úroveň, ktorá spolu so sociálnymi nárokmi z kolektívnej zmluvy žalovaného, ktorá sa vzťahovala aj na konateľov, vytvárala finálnu hodnotu príjmu žalobkyne tvoreného nárokom z obchodnoprávneho vzťahu, ku ktorému na základe samotného rozhodnutia žalobkyne v postavení konateľky žalovaného boli priradené nároky z kolektívnej zmluvy bez ohľadu na oprávnenosť takejto dispozície, potom spoločne nároky zodpovedali príjmu, ktorý žalobkyňa každomesačne poberala za výkon funkcie konateľky a nárokov súvisiacich s výkonom funkcie určenej valným zhromaždením žalovaného. Dôkaz: Valné zhromaždenia žalovaného od roku 1999 po rok 2016

Závislá práca je legislatívne upravená v § 1 ZP a je vyjadrená 6 indikátormi, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Ide o subordináciu vo vzťahu nadriadenosti a podriadenosti, osobný výkon práce, podľa pokynov z jeho mene a v pracovnom čase a za mzdu určenú zamestnávateľom. Pokiaľ jeden indikátor absentuje, nie je možné odvodzovať, že ide o závislú prácu. Pri posudzovaní vzťahu žalobkyne z postavenia nespornej funkcie konateľky žalovaného, ktorej zodpovedá najvyššia riadiaca a výkonná funkcia voči všetkým pracovným pozíciám, a preto má žalovaný za to, že k možnému

posudzovaniu pracovnej pozície ekonomickej námestníčky absentuje vecná a osobná podriadenosť, neexistencia pokynov, a neexistencia mzdy určenej zamestnávateľom čo vylučuje prijať záver o existencii závislej práce žalobkyne. Možná koexistencia právnych vzťahov žalobkyne so žalovaným zodpovedala povinnosti súdu vysvetliť svoje zistenia a právne úvahy. Právo na racionálne a presvedčivé odôvodnenie plynie dlhodobo z rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (III. ÚS 420/2016). Arbitrárnosť je charakterizovaná ako svojvôľa pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom možno uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06). Porušenie niektorých noriem jednoduchého práva v dôsledku svojvôle alebo v dôsledku interpretácie, ktorá je v extenzívnom rozpore s princípmi spravodlivosti je spôsobilé zasiahnuť do práv na spravodlivé súdne konanie (I. ÚS 223/2013, I. ÚS 553/2016). Súdne rozhodnutie súdu prvého stupňa nezodpovedá požiadavke racionálneho, dostatočného a presvedčivého odôvodnenia v časti podstatnej argumentácie žalovaného, ktorý popieral existenciu pracovnoprávneho vzťahu ku dňu rozhodnutia súdu, ktorý mal zaniknúť k 1.7.1999, keď od tohto momentu žalovaný právny vzťah popri mandátnej zmluve neexistoval. Rovnako zásadne žalovaný popieral existenciu príjmu žalobkyne za výkon práce z pracovného vzťahu so žalovaným. Ku obom zásadným námietkam súd nevysvetlil ako sa s nimi vysporiadal, keď objektívnu existenciu každomesačného nároku priznaného žalobkyňi za výkon funkcie konateľky priznaného valným zhromaždením nepremietal do výšky príjmu, keď nárok na náhradu mzdy ani len okrajovo a nie výstižne stotožnil s výškou príjmu žalobkyne, pretože išlo o zásadný záver pre určenie výšky náhrady mzdy. V dôsledku týchto závad je potrebné považovať rozhodnutie za nepreskúmateľné v tejto podstatnej časti. Pokiaľ je odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa nedostatočné v takej miere, že nedáva odpovede na všetky rozhodujúce skutkové a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, potom odvolacie rozhodnutie súdu druhej inštancie, ktorým sa odvolací súd stotožní s nedostatočným odôvodnením ho činí arbitrárnym –III.ÚS 60/2018 a II. ÚS 195/2020.

Návrh žalobkyne je v rozpore s čl. 2 základných zásad Zákonníka práce. Výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávnych vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi a nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu. Pokiaľ by aj žalovaný pripustil, že naozaj nedošlo ku platnému zániku zamestnaneckého vzťahu žalobkyne a ku jeho platnému prechodu na žalovaného dňom 1.7.1999, v čase ktorom vykonávala funkciu štatutárneho zástupcu žalovaného samotná žalobkyňa a tak vedela alebo vedieť musela, že tento právny vzťah buď nie je platný, zmenil sa na mandátny vzťah resp. zanikol inak ku dnu 1.7.1999, potom mala samotná žalobkyňa trvať na riadnom rozčlenení nárokov za výkon funkcie konateľa a nároku za výkon údajnej práce so zamestnaním, inak nie je v súlade s dobrými mravmi, keď ako štatutár žalovaného so zverenou kompetenciou a náležitosťou po 18 rokoch od spornej skutočnosti, či došlo ku prevodu práv, uplatní si tieto nároky z domnelého zamestnania, ktoré ako štatutár žalovaného neevidovala a vo výkazoch do sociálnej poisťovne nepredkladala. Žalobkyňa v postavení štatutárneho orgánu žalovaného v prípade, že bola presvedčená o existencii súbehu zamestnaneckého vzťahu popri mandátom vzťahu z funkcie konateľky počas 18 rokov keď funkciu vykonávala bola povinná informovať orgán, ktorý ju do funkcie volil, teda valné zhromaždenie, o existencii ďalšieho právneho vzťahu a peňažného nároku v rámci zásady lojality, čo by malo vplyv na výšku odmeny určenej valným zhromaždením. Nárok žalobkyne na náhradu mzdy je aj v priamom rozpore s § 7 ods. 3 ZP a v rozpore s § 17 ods. 2 Zák. č. 249/1992 v spojení s výkonom práce vo verejnom záujme pre organizáciu, ktorej majiteľom je samospráva, ktorá sa riadi úpravou zák. č. 369/1990 zb. a zák. č. 138/1991 Zb., ktoré regulujú nakladanie s majetkom obce aj v časti posúdenia nárokov tretích osôb spôsobom, že sú neplatné pokiaľ neboli predmetom schválenia mestským zastupiteľstvom. Žalobkyňa počas celého rozhodného obdobia bola štatutárnym orgánom v iných spoločnostiach so zhodným predmetom činnosti akým sa vyznačoval žalovaný bez súhlasu žalovaného.

Odvolací súd nie je v skutkovej situácii zistenej súdom prvého stupňa vo vytknutých chybách v skutkových zisťeniach súdu prvého stupňa v odvolacom konaní oprávneným bez doplnenia dokazovania v režime, že už raz došlo k zrušeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa, sám rozhodnutie bez doplnenia dokazovania rozhodnúť. Z tohto dôvodu žalovaný navrhol, aby súd postupom podľa § 384, § 385 CSP doplnil alebo opakovane dokazovanie a vykonal dôkazy na pojednávaní aj s upozornením na prípadnú zmenu aplikácie práva podľa § 382 CSP.

3. Dňa 25.5.2023 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie - Stanovisko k podaniu, údajne právneho zástupcu žalovaného, zo dňa 19.5.2023, v ktorom právny zástupca žalobkyne uviedol, že dňa 23.5.2023 nahliadol do elektronického súdneho spisu, ktorého obsahom bolo podanie označené ako „odvolanie proti rozsudku súdu zo dňa 21.04.2023, č.k. 19Cpr/10/2017 (ďalej len „podanie“). Z obsahu podania

má vyplývať, že toto bolo spracované a súdu zaslané právnym zástupcom žalovaného, Advokátskou kanceláriou Mojžiš a partneri, s.r.o. (ďalej len „právny zástupca žalovaného“). Z webovej stránky Slovenskej advokátskej komory (I.) vyplýva, že členmi právneho zástupcu žalovaného sú JUDr. Ivan Mojžiš a JUDr. Jozef Zemaník, obaja ako advokáti, spoločníci a konatelia právneho zástupcu žalovaného. Advokátskymi koncipientmi právneho zástupcu žalovaného sú Mgr. Lucia Hudáková a JUDr. Silvia Krištofiková. Po otvorení podania bolo z jeho strany zistené, že podanie nepodpísala ani jedna z osôb vyššie vymenovaných, čo nielen mohla, ale najmä mala, a zrejme, zjavne a priamo ho podpísala, a prostredníctvom „všeobecnej agendy“ portálu „slovensko.sk“ ho zrejme, zjavne a priamo podala na súd, neznáma osoba D. D.. Pre overenie tejto osoby bola z jeho strany vykonaná zaručená konverzia podania, z elektronickej formy do listinnej, pričom je zrejme, čo vyplýva i osvedčovacej doložky po vykonanej konverzii, že osoba, ktorá autorizáciu, teda podpísanie podania vykonala je rovnako osoba „D. D. RČ: XXXXXXXXXX“. Na základe uvedeného tvrdí, že právnym zástupcom žalovaného nebolo podané odvolanie, a bolo podané osobou, ktorá nemá žiaden (akýkoľvek) vzťah, ani k právnemu zástupcovi žalovaného, ani k súdnemu sporu, ani k žalovanému a procesný úkon (podanie) je vykonaný v zjavnom rozpore s čl. 5 CSP. Z uvedeného vyplýva, že ani právnym zástupcom žalovaného, a ani žalovaným, nebolo, v zákonnej lehote, podané odvolanie a rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 21.4.2023 je právoplatný. Ak odvolanie podané bolo, bolo podané neoprávnenou osobou a z uvedeného dôvodu je potrebné takéto podanie odmietnuť, pričom poukazuje na čl. 11 ods. 2 a 3 CSP, ako i na skutočnosť, že právny zástupca žalovaného porušil nielen povinnosti postupovať v súlade s CSP, ale porušil i povinnosť mlčanlivosti a sprístupnil advokátske tajomstvo, keď umožnil tretej osobe, bez právneho dôvodu, sa i oboznamovať s osobnými údajmi strany sporu. Je teda rovnako zrejme, že postup právneho zástupcu žalovaného je v priamom rozpore s jeho ďalšími zákonmi uloženými povinnosťami, najmä so zákonnými povinnosťami podľa § 18 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, ako i § 9 advokátskeho poriadku. Na základe uvedeného navrhol a žiadal, aby súd na podanie podpísané a podané D. D. neprihliadal, nevyzýval žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za podanie, nedoručoval odvolanie právnemu zástupcovi žalobkyne na vyjadrenie, a v súdnom spise vyznačil právoplatnosť rozsudku súdu zo dňa 21.4.2023, resp. priamo postúpil podanie na odvolací súd, ktorý podanie odmietne pre podanie podané neoprávnenou osobou, resp. do úvahy prichádza i odmietnutie pre jeho oneskorenosť po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania, pretože ide o neodstrániteľnú vadu.

4. Žalobkyňa navrhla, aby súd na podanie podpísané a podané D. D. neprihliadal a v súdnom spise vyznačil právoplatnosť rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 21.4.2023, resp. priamo postúpil podanie na odvolací súd, ktorý podanie odmietne pre podanie podané neoprávnenou osobou, resp. do úvahy prichádza i odmietnutie pre jeho oneskorenosť po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania, pretože ide o neodstrániteľnú vadu. Žaloba bola podaná dôvodne a žalobkyňa navrhuje, aby odvolací súd podanie odmietol, pretože odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou a pre prípad, ak odvolací súd podrobí rozsudok prieskumu, navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal žalobkyňi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Uviedla, že v plnom rozsahu súhlasí s vykonaným dokazovaním, so zisteným skutkovým stavom a s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, ktoré vyústilo do správneho enunciatu jeho rozsudku zo dňa 21.4.2023. Nakoľko sa súd riadne vysporiadal so všetkými, pre vec podstatnými skutočnosťami, v plnom rozsahu sa odvoláva na odôvodnenie citovaného rozsudku. Súd sa riadne vysporiadal so skutkovým stavom, správne vec právne posúdil a následne ju jasne, zrozumiteľne a vyčerpávajúco zdôvodnil akými argumentami sa riadil a rovnako ako sa s nimi vysporiadal. Žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie nielen tvrdila, ale najmä preukázala dôvodnosť a oprávnenosť uplatňovaných nárokov. Dôkazy predložené žalovaným pred súdom prvej inštancie, a najmä v odvolacom konaní, ktoré ani počas konania nenavrhol vykonať, nie sú, ako prostriedok procesnej obrany, ani uplatnené včas, nemožno ich považovať ani za novoty v odvolacom konaní, pričom samé o sebe sú irelevantné. Žiadne dôvody uvádzané žalovaným v podaní nie sú schopné, ani v súhrne a ani jednotlivo, privediť v odvolacom konaní iné rozhodnutie odvolacieho súdu, než rozhodnutie o potvrdení rozsudku za predpokladu, ak podanie označené ako odvolanie žalovanej zo dňa 19.5.2023, nebude odmietnuté ako podané neoprávnenou osobou, resp. odmietnuté pre jeho oneskorenosť po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania, pretože ide o neodstrániteľnú vadu.

Ako uviedli už v stanovisku z 25.5.2023, dňa 23.5.2023 nahliadli do elektronického súdneho spisu, obsahom ktorého bolo podanie označené ako „odvolanie proti rozsudku súdu zo dňa 21.4.2023, č.k. 19Cpr/10/2017“. Z obsahu podania má vyplývať, že toto bolo spracované a súdu zaslané právnym zástupcom žalovaného, Advokátskou kanceláriou Mojžiš a partneri, s.r.o. Z webovej stránky Slovenskej

advokátskej komory (I.) vyplýva, že členmi právneho zástupcu žalovaného sú JUDr. Ivan Mojžiš a JUDr. Jozef Zemaník, obaja ako advokáti, spoločníci a konatelia právneho zástupcu žalovaného. Advokátskymi koncipientmi právneho zástupcu žalovaného sú Mgr. Lucia Hudáková a JUDr. Silvia Krištofiková. Po otvorení podania bolo zistené, že podanie nepodpísala ani jedna z osôb vymenovaná v bode 11. a 12. tohto vyjadrenia, čo nielen mohla, ale najmä mala, a zrejme, zjavne a priamo ho podpísala, a prostredníctvom „všeobecnej agendy“ portálu „slovensko.sk“ ho zrejme, zjavne a priamo podala na súd, neznáma osoba D. D.. Pre overenie tejto osoby bola vykonaná zaručená konverzia podania, z elektronickej formy do listinnej, pričom je zrejmé, čo vyplýva i osvedčovacej doložky po vykonanej konverzii, že osoba, ktorá autorizáciu, teda podpísanie podania, vykonala, a podanie podala na súd, je rovnako osoba „D. D. RČ: XXXXXXXXXXXX“. Na základe uvedeného žalobkyňa tvrdí, že právnym zástupcom žalovaného nebolo podané odvolanie, pretože bolo podané osobou, ktorá nemá žiaden (akýkoľvek) vzťah, ani k právnemu zástupcovi žalovaného, ani k súdnemu sporu, ani k žalovanému a procesný úkon (podanie) je vykonaný v zjavnom rozpore s čl. 5 a čl. 11 ods. 3 CSP. Z uvedeného vyplýva, že ani právnym zástupcom žalovaného, a ani žalovaným, nebolo, v zákonnej lehote, podané odvolanie a rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 21.04.2023 je tak právoplatný. Ak odvolanie podané bolo, bolo podané neoprávnenou osobou a z uvedeného dôvodu je potrebné takéto podanie odmietnuť, pričom opakovane poukázala i na čl. 11 ods. 2 a 3 CSP, ako i na skutočnosť, že právny zástupca žalovaného porušil nielen povinnosti postupovať v súlade s CSP, ale porušil i povinnosť mlčanlivosti a sprístupnil advokátske tajomstvo, keď umožnil tretej osobe, bez právneho dôvodu, sa i oboznamovať s osobnými údajmi strany sporu. Je teda rovnako zrejmé, že postup právneho zástupcu žalovaného je v priamom rozpore s jeho ďalšími zákonmi uloženými povinnosťami, najmä so zákonnými povinnosťami podľa § 18 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, ako i § 9 advokátskeho poriadku.

5. Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že sa fragmentálne bez poukazu na konkrétne odvolacie dôvody vo väzbe na vzťahujúce sa skutkové zistenia vyjadruje ku odvolaniu žalovaného, keď ťažiskovo dôvodí, že „dôkazy predložené žalovaným pred súdom prvej inštancie a najmä v odvolacom konaní, ktoré počas konania nenavrhol vykonať, nie sú prostriedkom procesnej ochrany ani uplatnené včas.“ Žalobkyňa opomenula vnímať, že z písomných podaní a prednesov v celom pojednávaní pred zrušením odvolacím súdom ako aj po zrušení veci boli žalovaným navrhované dôkazy, ktoré súd nevykonával pre zistenie základných skutkových predpokladov, ku ktorým po vrátení veci a z úloh plynúcich od odvolacieho súdu, nevykonával žiadne vecné dokazovanie po vrátení veci. Žalobkyňa vecne nevysvetlila argumentáciu ku žiadnej odvolacej námietke žalovaného, a preto nemá žalovaný inú možnosť ako v súhrne uzavrieť, že zotráva na široko rozvinutých dôvodoch odvolania v uplatnenom rozsahu a navrhuje odvolaniu vyhovieť.

Žalobkyňa vo vyjadrení dôvodí, že odvolanie uplatnené žalovaným nebolo podpísané oprávnenou osobou, ktorý názor nie je správny a vychádza z nepochopenia účelu právnej úpravy e-govermentu (zák. č. 305/2013, ďalej v texte aj len ako „ZEG“) posledne zásadne interpretačne k otázke práva disponovania so schránkou vo vzťahu ku autentifikácii zasielaných podaní vysvetlenej v rozhodnutí Ústavného súdu č. III. ÚS 269/2022 z 12.1.2023. Z obsahu konania je zrejmé, že žalovaný je od začatia konania zastúpený právnym zástupcom, ktorým je právnická osoba, v mene ktorej koná a vystupuje advokát, ktorý je jej štatutárnym orgánom. Pokiaľ z obsahu vyhotovenia podania označeného ako odvolanie plynie, že ho vyhotovila a spracovala právnická osoba, ktorá je vymedzená pri osobe žalovaného ako splnomocnenec v závere textového vyhotovenia dokumentu a z el. schránky právnickej osoby, ktorej došlo ku odoslaniu a doručeniu podania do el. schránky súdu, potom nie je možné inak ako považovať prejav vôle splnomocnenca za podanie tak ako ho má na mysli § 123 ods. 2 CSP spôsobujúce právne účinky v prospech strany konania, ktorého zástupca v konaní zastupuje. Skutočnosť, že právnickou osobou spracované kvalifikované podanie je pre účely technickej realizácie podpísané a odoslané ku tomuto spracovaciemu úkonu poverenou pracovníčkou právnickej osoby právneho zástupcu žalovanej podľa § 15 Obch. zák. (konanie zamestnanca za podnikateľa) nemení nič na povahe podania, pre účely ktorého bolo vyhotovené a uplatnené spôsobom a v lehotách na to určených. Dôkaz: Pracovná zmluva pracovníčky právnickej osoby - Sociálna poisťovňa, Poverenie pracovníka na uskutočnenie technickej realizácie podaní v el. schránke. Pracovníčka advokátskej kancelárie právnickej osoby okrem poverenia plynúceho z obsahu pracovnej náplne mala v mene právnickej osoby udelené aj plné oprávnenie v zmysle § 13 ods. 6,7 ZEG nielen na prístup ale tiež ku disponovaniu s el. schránkou v neobmedzenom rozsahu. Dôkaz: Udelenie oprávnenia na prístup ku el. schránke. Ku rôznym úvahám súdov o spôsobilosti oprávnení uskutočňovať podanie voči súdu posledné NS SR v rozhodnutí č. 9Cdo/7/2021 podobne ako predtým IV. ÚS 318/2018, II. ÚS 135/04, II. ÚS 435/2014 vyriekol, že „účelom

civilného procesu je primárne spory riešiť /rozhodovať ich a prinášať spravodlivosť a nie ich odmietat', teda nesúdiť cez rôzne arbitrárne procedurálne rituály “.

Pre vylúčenie rôznych nenáležitých interpretácií posledne v rozh. III. ÚS 269/2022 záväzne pre všeobecné súdy dňa 12.1.2023 judikoval: „Čo sa týka relevancie elektronických podaní, elektronické podanie má rovnaké účinky ako podanie v listinnej podobe (podľa § 28 ods. 1 zákona o e-governmente), pokiaľ bolo autorizované podľa § 23 ods. 1 zákona o e-governmente (§ 25 ods. 1 zákona o e-governmente). Možno teda povedať, že pokiaľ bolo elektronické podanie realizované osobou, ktorá bola na podanie a podpísanie tohto podania splnomocnená oprávnením na prístup a disponovanie podľa § 13 ods. 4 písm. g) bodu 1 zákona o e-governmente, ide o riadne realizované elektronické podanie. Oprávnenie podľa § 13 ods. 4 písm. g) zákona o e-governmente je tak splnomocnením na prístup a dispozíciu s elektronickou schránkou, ktoré zahŕňa aj právo zástupcu na prijímanie, podpisovanie, odosielanie správ, príp. na iné úkony, ktoré spadajú do pojmu disponovať s elektronickou schránkou. V opačnom prípade by nemalo oprávnenie podľa § 13 ods. 4 žiadny praktický význam. Ak aj existencia tohto osobitného splnomocnenia nebola preukázaná a súdu nestačila samotná skutočnosť, že advokátska koncipientka reálne a technicky mohla tieto úkony z elektronickej schránky, ktorej majiteľkou je advokátka, vykonať, mohol si súd toto splnomocnenie dodatočne vyžiadať. Súdy nedostatok preukázania splnomocnenia odstraňujú prostredníctvom výzvy na jeho doloženie, pretože nedostatok zastúpenia sa považuje za nedostatok podmienky konania (Najvyšší súd, sp. zn. 1Cdo/152/2010). Tento záver treba vziať do úvahy aj na doplnenie substitučného splnomocnenia pre advokátsku koncipientku. Súdy nemôžu nedostatky určitých procesných úkonov a nedostatok procesných podmienok nezvratne sankcionovať (II. ÚS 350/2021). Preto splnomocnenie udelené advokátskej koncipientke elektronicky prostredníctvom funkcie portálu I. na účely vstupu a disponovania s elektronickou schránkou advokátky pokrýva aj úkon podpísania elektronickej správy kvalifikovaným elektronickým podpisom, podpísania dovolania kvalifikovaným elektronickým podpisom a úkon ich odoslania súdu. V podstate ide o splnomocnenie rovnakého druhu, ako keď advokát splnomocní svojho koncipienta či iného administratívneho zamestnanca na čisto administratívne úkony ako preberanie a otváranie poštových zásielok či ukladanie listinných podaní advokáta do poštových obálok. Keďže ide o úkony skôr administratívno-technické, ide o prirodzený organizačný postup advokáta na výkon advokácie v elektronickej dobe. Výklad najvyššieho súdu je však popretím toho, že elektronická doba sa má spájať s uľahčením komunikačných procesov. Ide o výklad, ktorý formalistickou redukciou popiera nielen dobu, no predovšetkým skutočnú vôľu a so zákonom súladnú vôľu sťažovateľa dať sa pri podaní dovolania zastúpiť advokátom a skutočnú vôľu advokáta v mene sťažovateľa podať dovolanie, ktoré na základe jeho splnomocnenia podpíše a elektronicky odošle jeho koncipientka. Všeobecné súdy musia v prípade posudzovania splnenia určitých formálnych podmienok vždy zohľadniť, či procesná strana naplnila účel, ktorý sleduje konkrétna procesná norma. Bezpodmienečné trvanie na splnení určitých podmienok bez zohľadnenia toho, či bol naplnený účel danej normy, môže viesť k odopretiu práva na prístup k súdu. Záver najvyššieho súdu o tom, že dovolateľ nebol v dovolaní zastúpený advokátom, je výsledkom takej aplikácie ustanovenia procesného predpisu - § 429 ods. 1 CSP, ktorý nesmeruje k naplneniu jeho účelu. Preto ide o zjavne nedôvodnú a formalistickú právnu úvahu pri výklade procesných predpisov, ktorej následkom je porušenie práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z toho dôvodu bolo podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ústavnej sťažnosti vyhovené a namietané uznesenie Najvyššieho súdu zrušené s tým, že vec sa mu vracia na ďalšie konanie. Hoci zistené porušenie základných práv sťažovateľa odôvodňuje to, aby mu najvyšší súd podľa § 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov úplne nahradil trovy konania, ktoré mu vznikli zastúpením advokátom, nebol dôvod neakceptovať vôľu sťažovateľa, ktorý výslovne uviedol, že si trovy konania neuplatňuje. Na okraj možno len dodať, že slovenské všeobecné súdnictvo sa svojím formalizmom vzdáva nielen racionálnej interpretácii prostriedkov elektronickej doby, ale aj príbuzným právnym kultúram.“

Pre vylúčenie interpretačných úvah právny zástupca osobitne ku úkonom technického spravovania prijímanej a odosielanej pošty a všetkých dokumentov prostredníctvom el. schránky splnomocnil pracovníčku ku tejto časti spravovania agendy daného klienta v danom spore osobitne. Dôkaz: Splnomocnenie pre pracovníčku kancelárie.

Na základe uvedeného má žalovaný za to, že aktuálna rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít neumožňuje sa stotožňovať s názorom žalobkyne k obsahu námietok oprávnenosti podania žalovaného.

6. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného uviedla, že s ním nemôže súhlasiť, pretože si žalovaný (i) zamieňa autentifikáciu s autorizáciou a (ii) uvádzaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky rieši primárne oprávnenie advokátskej koncipientky, a nie iného zamestnanca. Napriek uvedeniu dôkazu, v podaní,

ako „Pracovná zmluva pracovníčky právnickej osoby – Sociálna poisťovňa“ táto nebola žalobkyni, resp. jej právnomu zástupcovi doručená. Rovnako, napriek uvedenému, tvrdí, že menovaná osoba, ktorá podpísala a zaslala odvolanie proti rozsudku, nebola v rozhodnom čase zamestnaná u právneho zástupcu žalovaného. Na tomto mieste navrhuje, aby bol súdom zo Sociálnej poisťovne vyžiadaný prehľad obdobia (období) zamestnávania D. D. u právneho zástupcu žalovaného.

Z § 3 písm. o) a p) zákona 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) je zrejmé, že na účely tohto zákona sa rozumie o) autorizáciou úkonu vyjadrenie súhlasu s obsahom právneho úkonu a s vykonaním tohto právneho úkonu, p) autentifikáciou preukazovanie identity identifikovaného objektu, spravidla prostredníctvom autentifikátora. Tvrdí, že podpísanie (autorizovanie) úkonu právnej služby (odvolanie-podanie vo veci samej) nemôže vykonať iný zamestnanec, ktorý nie je buď advokátskym koncipientom alebo odborným zamestnancom s právnickým alebo povahe výkonu zodpovedajúcim ekonomickým či technickým vzdelaním. Iného zamestnanca, ako v tomto prípade, je advokát oprávnený poveriť výkonom jednotlivých činností súvisiacich s poskytovaním právnych služieb, avšak nie k podpísaniu (autorizovaniu) podania vo veci samej (§ 44 ods. 1 Advokátskeho poriadku; § 18 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii). Práve vyššie uvedené je odlišné než situácia riešená vo vyššie uvedenom náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý neriešil situáciu vôbec podpísať úkon právnej služby vo veci samej (odvolanie) inou osobou než advokátom, advokátskym koncipientom alebo odborným zamestnancom s právnickým alebo povahe výkonu zodpovedajúcim ekonomickým či technickým vzdelaním, pričom ani jedným z nich nie je osoba, ktorá podpísala a podala odvolanie proti rozsudku, v tom čase, Okresného súdu Piešťany zo dňa 21.4.2023 č. k. 19Cpr/10/2017-595.

Argumentácia ust. § 13 ods. 4 písm. g) bodu 1 zákona o e-Governmente, podľa ktorého osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou je, okrem osôb podľa písmen a) až e), ak ide o elektronicú schránku fyzickej osoby alebo fyzickej osoby podnikateľa, osoba poverená osobou, pre ktorú bola elektronicá schránka zriadená, a to v rozsahu ňou určenom, nie je správna, pretože táto je v rozpore nielen s predpismi Slovenskej advokátskej komory, zákonom o advokácii, ale i s § 13 ods. 6 zákona o e-Governmente, podľa ktorého udelenie oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou a zmena v oprávneniach na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou je právny úkon majiteľa elektronickej schránky, ktorým identifikuje osobu oprávnenú na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou a určí rozsah jej oprávnení na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou. Udelením oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou nevzniká oprávnenie na vykonanie iného právneho úkonu v mene majiteľa elektronickej schránky, alebo za majiteľa elektronickej schránky. Žalovaný predložil ako dôkaz listinu označenú ako „Oprávnené osoby“, kde osoba s úplným prístupom (D. D.) ani nemá uvedenú platnosť skončenia prístupu (platnosť do), ktorá je viazaná na platnosť občianskeho preukazu osoby oprávnenej, za predpokladu, že osoba, ktorá udelila prístup, túto neurčila inak. Rovnako sú, podľa názoru žalobkyne, a po doručení vyjadrenia k odvolaniu žalovanému, účelové, dodatočne dorábané listiny označené ako „Poverenie pracovníka na uskutočňovanie autorizácie ku všetkým právnym úkonom v el. schránke v mene právnickej osoby“ a „Splnomocnenie“, pretože, okrem toho, že deň 31.5.2020 bola NEDELA (čo samozrejme nie je nič neobvyklé, avšak v tomto prípade paranormálne a neštandardné), žalovaný predložil i listinu označenú ako „Informácia o udelení/zmene oprávnenia na zastupovanie subjektu“, z ktorej je zrejmé systémové hlásenie o chybe, čo oprávnene vzbudzuje neoprávnený zásah do elektronickej schránky výlučne z dôvodov skutočností uvádzaných vo vyjadrení žalobkyne k „odvolaniu“.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie nemá všetky zákonom požadované náležitosti (§ 363 CSP) a v odvolacom konaní nemožno pokračovať a zároveň odvolanie je podané neoprávnenou osobou, postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), odvolanie odmietol (§ 386 písm. b/, d/ CSP).

8. Podľa § 123 ods. 1 a 2 CSP: (1) Podanie je úkon určený súdu. (2) Podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva aj na návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

Podľa § 125 ods. 1 a 2 CSP: (1) Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe

autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do 10 dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa § 127 ods. 1 a 2 CSP: (1) Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. (2) Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa ustanovenia § 355 ods. 1 CSP proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 373 ods. 1 CSP ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

Podľa § 386 CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo d) nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

Podľa ustanovenia § 13 ods. 6 zák. č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánu verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení účinnom do 31.7.2023, udelenie oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou a zmena v oprávneniach na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou je právny úkon majiteľa elektronickej schránky, ktorým identifikuje osobu oprávnenú na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou a určí rozsah jej oprávnení na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou.

Osoba, ktorá nie je orgánom verejnej moci, vykonáva autorizáciu elektronickej podania, ak sa podľa zákona podáva v elektronickej podobe a zákon neustanovuje iný spôsob autorizácie alebo ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou (§ 23 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona o e-Governmente), resp. kvalifikovaným elektronickým podpisom, ktorého kvalifikovaný certifikát obsahuje minimálny súbor osobných identifikačných údajov reprezentujúcich jedinečným spôsobom fyzickú osobu podľa osobitného predpisu, a ktorý zahrnul do autorizácie aj kvalifikovanú elektronickú časovú pečiatku, ktorá určuje dátum a čas, po ktorom nastala autorizácia, ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis, ktorý musí byť úradne osvedčený (§ 23 ods. 1 písm. b) zákona o e-Governmente).

Podľa § 82l ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, orgán verejnej moci, advokát, súdny exekútor, notár a správca sú povinný v konaní pred súdom doručovať podania do elektronickej schránky súdu a používať pri elektronickej komunikácii so súdom elektronickú schránku aktivovanú na doručovanie, ktorej sú majiteľom; to neplatí, ak súd požiada o predloženie určitej listiny a pre predkladanie administratívneho spisu alebo iného spisu. Ak je pre podanie určený elektronický formulár sú osoby podľa predchádzajúcej vety povinné podanie urobiť prostredníctvom takého formulára. Trovy vzniknuté porušením povinnosti podľa prvej vety nie sú predmetom náhrady trov konania.

Podľa § 16 ods. 1 až 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoA“): (1) Advokát sa v rámci svojho poverenia môže dať zastúpiť iným advokátom. (2) Pri jednotlivých úkonoch môže advokáta zastúpiť advokátsky koncipient alebo aj iný zamestnanec advokáta. (3) Zastupovanie podľa odsekov 1 a 2 nie je možné proti vôli klienta.

Podľa § 65 ods. 1 a 2 ZoA: (1) Advokát má právo zamestnávať odborných a iných zamestnancov. Ich pracovné pomery sa spravujú pracovnoprávnymi predpismi. (2) Advokát je oprávnený odborných a iných zamestnancov poveriť vykonaním jednotlivých úkonov právnych služieb, ktoré robia samostatne; odborný zamestnanec nie je oprávnený zastupovať klienta pred súdom, prokuratúrou alebo orgánom verejnej správy.

Advokát nesmie poveriť zamestnanca zastupovaním klienta pred súdom, prokuratúrou alebo orgánom verejnej správy, keďže na to v zmysle § 65 ods. 2 ZoA nie je oprávnený. V zmysle § 44 ods. 1 Advokátskeho poriadku je advokát oprávnený poveriť svojho zamestnanca výkonom jednotlivých činností súvisiacich s poskytovaním právnych služieb (výpisy zo súdnych spisov, obstarávanie dokladov a pod.). Na úkony právnych služieb môže poveriť len odborného zamestnanca s právnickým alebo povahe výkonu zodpovedajúcim ekonomickým či technickým vzdelaním. Pri poverovaní zamestnanca

je potrebné, aby advokát zvážil, či je zamestnanec schopný vykonať daný úkon. Odborný a iný zamestnanec advokáta je oprávnený vykonávať len tie jednotlivé úkony, ktorými ho advokát poverí. Odborný ani iný zamestnanec nie je v žiadnom prípade oprávnený prevziať obhajobu alebo právne zastúpenie klienta.

Úkon strany určený súdu, t. j. podanie, možno v civilnom sporovom konaní urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe tak, ako to upravuje ustanovenie § 125 ods. 1 CSP. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, všeobecnou náležitosťou podania podľa § 127 ods. 1 písm. e) CSP je (aj) podpis. Pri podaní v listinnej podobe sa podpisom rozumie vlastnoručný podpis strany, prípadne jej zástupcu a pri podaní v elektronickej podobe sa podpisom rozumie kvalifikovaný elektronický podpis alebo kvalifikovaná elektronická pečať, keď zmyslom a poslaním takéhoto podpisania je zaručenie autenticity podania (t. j. že podanie je od osoby, ktorá je na ňom označená ako podávateľ) stanovenou identifikáciou takéhoto podávateľa.

Splnomocnenie je osobitným jednostranným úkonom zastúpenej strany, ktorým sa súdu a iným subjektom konania preukazuje existencia zastúpenia a jeho rozsah. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému. Bez predloženia riadneho splnomocnenia nekoná súd so stranou ako so zastúpeným subjektom a neprihliada ani na úkony zástupcu vykonané v mene zastúpeného. Zákon pritom *expressis verbis* (§ 92 ods. 1 CSP) vyžaduje, aby bolo splnomocnenie udelené písomne. Inštitút substitučného zastúpenia umožňuje zástupcovi, aby na zastúpenie strany sám splnomocnil ďalšiu osobu ako tzv. substitučného (náhradného) zástupcu. Substitučný zástupca koná následne priamo v mene zastúpenej sporovej strany, avšak iba na základe splnomocnenia zástupcom. Civilný sporový poriadok substitučné zastúpenie nepripúšťa, pokiaľ osobitný zákon nestanovuje inak (§ 89 ods. 1 CSP). Osobitným predpisom, ktorý umožňuje substitučné zastúpenie, je zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, ktorý v ust. § 16 ods. 1 uvádza, že advokát sa môže dať v konaní zastúpiť iným advokátom. Substitučné splnomocnenie pre advokáta musí byť písomné (§ 92 ods. 1 CSP *per analogiam*). Vzhľadom na význam a procesné účinky zastúpenia je táto formálna požiadavka opodstatnená. Z hľadiska písomnej formy môže mať splnomocnenie listinnú alebo elektronickú podobu (§ 125 ods. 1 CSP). Na elektronickú podobu písomného splnomocnenia sa analogicky aplikujú pravidlá pre elektronickú podobu podaní vo veci samej v zmysle § 125 ods. 2 CSP. Nedostatok procesného plnomocnenia je nedostatkom podmienky konania, ktorý vo všeobecnosti možno odstrániť, pričom opatrením súdu na odstránenie nedostatku preukázania zastúpenia je spravidla výzva tomu, kto vystupuje ako splnomocnenec, prípadne strane sporu, aby v určenej lehote predložil plnomocnenstvo. To platí tak v prípade, kedy plnomocnenstvo nebolo v konaní predložené vôbec, ako aj v prípade, že bolo predložené s takými nedostatkami, pre ktoré ho nebolo možné považovať za platné. V prípade, ak odvolanie podáva iná osoba ako sporová strana bez toho, aby bolo preukázané jej oprávnenie na zastupovanie spôsobom uvedeným v zákone, ide o nedostatok procesnej podmienky konania, ktorý možno odstrániť. Súd je povinný skúmať splnenie tejto procesnej podmienky v každom štádiu konania, t. j. aj v odvolacom konaní a ak nie je splnená, musí vyzvať sporovú stranu na jej odstránenie.

9. Z obsahu spisu v predmetnej veci vyplýva, že (tentoraz) napadnutý (v poradí druhý) rozsudok súdu prvej inštancie z 21.4.2023 pod č. k. 19Cpr/10/2017-595 bol doručený právnemu zástupcovi žalobkyne - advokátovi JUDr. Daliborovi Kuciaňovi, Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 45556814, dňa 21.4.2023, a splnomocnenkyňi žalovaného – Advokátskej kancelárii Mojžiš a partneri, s.r.o., IČO: 35892994 dňa 7.5.2023 o 00:07 hod (doručenka na č. I. 615). Dňa 22.5.2023 o 11:13 hod (doručenka č.I. 677) bolo súdu prvej inštancie elektronicky doručené podanie z 19.5.2023 zn. Odvolanie proti rozsudku súdu zo dňa 21.4.2023, č. k. 19Cpr/10/2017, podľa obsahu ktorého ide o odvolanie žalovaného, v závere podania je uvedené tlačeným písmom „V Bratislave 19.5.2023, za žalovaného AK Mojžiš a partneri, s.r.o.“ (podanie a jeho prílohy sa nachádzajú v spise na č. I. 617 až 675). Podľa Výsledku informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe (č. I. 678) podávajúcim tohto podania bol subjekt s IČO: 35892994, dokument: Odvolanie Piešťany.asice bol podpísaný platným elektronickým podpisom D. D., rodné číslo XXXXXX/XXXX, dátum a čas podpisu 22.5.2023 o 08:42 hod, dokument: Všeobecná_agenda.asice bol podpísaný platným elektronickým podpisom D. D., rodné číslo XXXXXX/XXXX, dátum a čas podpisu 22.5.2023 o 08:43 hod. Ostatné prílohy boli bez podpisu alebo pečate. Prílohou stanoviska žalobkyne z 25.5.2023 (viď 3. bod tohto rozhodnutia odvolacieho súdu) bol výpis zo zoznamu advokátov z internetovej stránky J., podľa ktorého má splnomocnenkyňa žalovaného (Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., Sasinkova 10, 811 08 Bratislava, IČO: 35 892 994) členov JUDr. Ivana Mojžiša a JUDr. Jozefa Zemaníka, ktorí sú obidvaja spoločníkmi aj konateľmi s.r.o., ďalej má koncipientov Mgr. Luciu Hudákovú a JUDr. Silviu Krištofikovú.

Podľa príloh vyjadrenia žalovaného z 8.8.2023 (viď 5. bod tohto rozhodnutia odvolacieho súdu):

- splnomocnenkyňa žalovaného (Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., Sasinkova 10, 811 08 Bratislava, IČO: 35 892 994), konajúca prostredníctvom konateľa JUDr. Ivana Mojžiša, udelila dňa 31.5.2020 Splnomocnenie D. D., nar. X.XX.XXXX, zamestnankyni Advokátskej kancelárie Mojžiš a partneri, s.r.o., ku všetkým právnym úkonom autorizácie podaní uskutočňovaných v elektronickej schránke splnomocniteľa na dobu neurčitú v právnej veci v mene klienta Bytový podnik Piešťany, s.r.o., vo veci vedenej pod č. k. 19Cpr/10/2017 pred Okresným súdom Piešťany. D. D. splnomocnenie prijala v plnom rozsahu. Toto splnomocnenie bolo súdu doručené s osvedčovacou doložkou zaručenej konverzie listinného dokumentu do elektronickej podoby, ktorú dňa 8.8.2023 vykonal: IČO: 31756077, názov právnickej osoby: JUDr. Stanislav Bauer, meno: K. priezvisko: G., funkcia alebo pracovné zaradenie: kandidát.

- splnomocnenkyňa žalovaného (Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., Sasinkova 10, 811 08 Bratislava, IČO: 35 892 994), konajúca prostredníctvom konateľa JUDr. Ivana Mojžiša, udelila dňa 31.5.2020 listinou „Poverenie pracovníka na uskutočňovanie autorizácie ku všetkým právnym úkonom v el. schránke v mene právnickej osoby“ udelila poverenie D. D., nar. X.XX.XXXX, zamestnankyni Advokátskej kancelárie Mojžiš a partneri, s.r.o., ku všetkým právnym úkonom vo veci autorizácie úkonov vrátane všetkých podaní uskutočňovaných v elektronickej schránke v mene právnickej osoby na dobu neurčitú podľa zákona č. 305/2013 Z. z. a všetkých právnych predpisov hmotnoprávnej a procesnoprávnej povahy, na ktoré sa tento zákon odvoláva alebo odkazuje, vrátane podaní podľa civilného sporového poriadku. Poverenie za splnomocnenkyňu podpísal JUDr. Ivan Mojžiš a podpísala ho aj D. D.. Toto poverenie bolo súdu doručené s osvedčovacou doložkou zaručenej konverzie listinného dokumentu do elektronickej podoby, ktorú dňa 8.8.2023 vykonal: IČO: 31756077, názov právnickej osoby: JUDr. Stanislav Bauer, meno: K., priezvisko: G., funkcia alebo pracovné zaradenie: kandidát.

- Podľa listiny s názvom Oprávnené osoby, elektronická schránka (vytlačenej 27.6.2023 z L.), v tabuľke sú zobrazené osoby, ktoré majú prístup do schránky splnomocnenkyne žalovaného, osoby s úplným prístupom môžu čítať celý obsah schránky, osoby s čiastočným prístupom môžu prístupovať len do priečinkov, ktoré im splnomocnenkyňa sprístupnila. V tabuľke je uvedené meno: D. D. (nar. XXXX), platnosť: od 1.6.2020 do: neuvedené, typ oprávnenia: úplný prístup (celá schránka), meno: A. B. F. (nar. XXXX), platnosť: od 13.6.2023 do: neuvedené, typ oprávnenia: zákonný prístup (celá schránka), meno: A. A. M. (nar. XXXX), platnosť: od 13.6.2023 do: neuvedené, typ oprávnenia: zákonný prístup (celá schránka).

- Podľa listiny Zadanie zastupovania (FO), udelenie oprávnenia fyzickej osoby (FO) na zastupovanie subjektu: Identifikácia FO, ktorej udeľujem oprávnenie, meno: D., priezvisko: D., rod. č. XXXXXX/XXXX, voľby oprávnenia, prístup do elektronickej schránky: 1, platnosť: od 1.6.2020, možnosť postúpiť oprávnenie: 0.

- Podľa listiny Zadanie zastupovania, meno: D., priezvisko: D., rodné číslo XXXXXX/XXXX, prístup do elektronickej schránky: 1, platnosť: od 2020-06-01 do neuvedené, možnosť postúpiť oprávnenie nevyznačená.

- Podľa listiny Informácia o udelení/zmene oprávnenia na zastupovanie subjektu, oprávnenie pre subjekt: D. D., XXXXXX/XXXX, výsledok: nepridelené (chyba: 03100067. Nepodarilo sa vyhľadať identitu na základe údajov z formulára), voľby oprávnenia ID zastupovania: -1, prístup do elektronickej schránky: plné zastupovanie, možnosť postúpiť oprávnenie nevyznačená.

Odvolací súd lustráciou v Sociálnej poisťovni v súdnom manažmente zistil, že D. D., nar. X.XX.XXXX je zamestnancom Advokátskej kancelárie Mojžiš a partneri, s.r.o., IČO: 35892994, od 1.12.2008 doposiaľ. V prejednávanej veci teda z obsahu spisu vyplýva, že odvolaním napádaný rozsudok súdu prvej inštancie bol doručovaný sporovým stranám prostredníctvom ich právnych zástupcov, pričom právnomu zástupcovi žalobkyne - advokátovi JUDr. Daliborovi Kuciaňovi, Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 45556814, bol predmetný rozsudok doručený dňa 21.4.2023 a právnomu zástupcovi žalovaného - Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., Sasinkova 10, 811 08 Bratislava, IČO: 35 892 994, bol doručený dňa 7.5.2023. Odvolanie proti rozsudku podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Odvolanie žalovaného (datované dňom 19.5.2023) bolo súdu odoslané 22.5.2023 a doručené elektronicke prostredníctvom všeobecnej agendy portálu ÚPVS z elektronickej schránky právneho zástupcu žalovaného dňa 22.5.2023. Podľa pripojeného plnomocenstva (Splnomocnenie zo 4.5.2017, č.l. 56) žalovaného v konaní zastupuje Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., Sasinkova 10, 811 08 Bratislava, IČO: 35 892 994.

Z pripojeného výsledku informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe vyplýva, že i keď odvolanie žalovaného bolo podpísané tlačným písmom „za žalovaného AK Mojžiš a partneri, s.r.o.“, nebolo elektronicke podpísané niektorým zo spoločníkov a konateľov (advokátov) Advokátskej

kancelárie Mojžiš a partneri, s.r.o., Sasinkova 10, 811 08 Bratislava, IČO: 35 892 994: JUDr. Ivanom Mojžišom ani JUDr. Jozefom Zemaníkom, ale toto podanie/odvolanie podpísala D. D. ako fyzická osoba, s uvedením rodného čísla a mesta jej pobytu /G./ (viď č.l. 678 spisu). Odvolací súd nevyzýval právneho zástupcu žalovaného ani žalovaného na preukázanie oprávnenia tejto osoby podať odvolanie v mene žalovaného, nakoľko žalovaný v zastúpení jeho právnym zástupcom spolu s podaním z 8.8.2023 predložil vyššie uvedené Splnomocnenie z 31.5.2020 a Poverenie z 31.5.2020, ktorými Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., ako majiteľ elektronickej schránky, splnomocnila fyzickú osobu D. D. v plnom rozsahu na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou tejto advokátskej kancelárie v zmysle § 13 ods. 6 zákona o e-Governmente, a uviedol, že odvolanie vyhotovila a spracovala právnická osoba, ktorá je vymedzená pri osobe žalovaného ako splnomocnenec v závere textového vyhotovenia dokumentu – odvolania, a pre účely technickej realizácie bolo podpísané a odoslané ku tomuto spracovaciemu úkonu poverenou pracovníčkou právnickej osoby právneho zástupcu žalovaného podľa § 15 Obch.z.

S poukazom na ustanovenie § 82l zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sú advokáti (právnické osoby od 1.7.2017 a fyzické osoby od 1.7.2018) povinní v konaní pred súdom doručovať podania do elektronickej schránky súdu a používať pri elektronickej komunikácii so súdom elektronicú schránku aktivovanú na doručovanie, ktorej sú majiteľom, a v tomto zmysle je obligatórna náležitosť odvolania, t. j. podpis (§ 127 ods. 1 písm. e/ CSP) splnená vtedy, ak je odvolanie podané elektronicke autorizované kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronicou pečaťou patriacim advokátovi, ktorý zastupuje odvolateľa, a to buď z titulu plnomocnenstva, alebo udeleného substitučného splnomocnenia (§ 23 ods. 1 zákona o e-Governmente) (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/22/2020 zo dňa 14. októbra 2020).

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že zmyslom a účelom autorizácie elektronicke uskutočneného podania vo veci samej, ktorým je aj odvolanie, je záruka identifikácie strany sporu a autenticity podania. Autorizácia podania vo veci samej, uskutočneného v elektronickej podobe, nahrádza podpis konajúcej osoby a slúži na identifikáciu osoby, ktorá predmetné podanie vo veci samej spísala a podpísala. Za osobu, ktorá podanie vo veci samej spísala a podpísala, treba považovať tú osobu, ktorej v zmysle overenia patrí kvalifikovaný elektronický podpis (KEP) alebo kvalifikovaná elektronická pečať. Pri posúdení (ne)splnenia zákonnej podmienky v prípade elektronickej podoby odvolania je rozhodujúce, ktorej osobe patrí KEP použitý na autorizáciu podaného odvolania (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/22/2020 zo dňa 14.10.2020). V okolnostiach tohto sporu preto odvolací súd dospel k záveru, že ak bolo podané odvolanie autorizované KEP fyzickej osoby D. D. na základe predloženého Splnomocnenia a Poverenia z 31.5.2020, nemožno hovoriť o splnení podmienky podpísania odvolania splnomocneným právnym zástupcom žalovaného - Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., ale ide o podanie bez autorizácie odvolania Advokátskou kanceláriou Mojžiš a partneri, s.r.o., ako právnym zástupcom žalovaného.

V danom prípade osobou, ktorá podanie (odvolanie) podala, bol advokát (resp. advokátske spoločenstvo/spoločnosť s ručením obmedzeným), preto podanie malo byť autorizované priamo advokátom (jedným z dvoch advokátov advokátskeho spoločenstva). Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že samotné odvolanie žalovaného vypracované právnym zástupcom žalovaného nie je podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom zvoleného právneho zástupcu žalovaného. Uvedený úkon je podpísaný fyzickou osobou D. D., a to dňa 22.5.2023 (o 08:42 hod.), ktorá bola poverená na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou právneho zástupcu žalovaného, pričom táto osoba nie je advokátom, a preto je v zmysle § 89 ods. 3 CSP zastúpenie žalovaného uvedenou osobou pri akomkoľvek úkone voči súdu neprípustné, okrem prípadov upravených v osobitnom predpise o advokácii. Medzi D. D. a právnym zástupcom žalovaného je pracovnoprávny vzťah, odvolací súd však uvádza, že pokiaľ advokáta pri jednotlivých úkonoch môže zastúpiť okrem iného advokáta a advokátskeho koncipienta aj iný zamestnanec advokáta (§ 16 ods. ZoA), uvedené zastúpenie advokáta zamestnancom je obmedzené v zákone o advokácii, ktorý nepripúšťa, aby zamestnanec zastupoval klienta pred súdom, prokuratúrou alebo orgánom verejnej správy. Pokiaľ by poverený zamestnanec advokáta, resp. advokátskej kancelárie podpísal úkon odvolania a uvedené elektronicke súdu podal/odoslal, uvedený úkon je nepochybne zastupovaním klienta pred súdom. Zákon však neumožňuje, aby advokát substitučne splnomocnil svojho zamestnanca na podanie odvolania elektronickým podaním bez toho, aby ho podpísal (autorizoval) splnomocnený právny zástupca - advokát (resp. v okolnostiach tejto veci konateľ advokátskej kancelárie). K uvedenému odvolací súd opätovne dodáva, že predložené Splnomocnenie a Poverenie, obe z 31.5.2020 udelené právnym zástupcom žalovanej Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., nemá charakter substitučného splnomocnenia udeleného advokátom advokátovi (porov. § 89 ods. 3 CSP), keďže jednak nebolo preukázané, že by osoba D. D. bola

advokátkou, a jednak uvedené plnomocenstvo rieši výlučne oprávnenie v zmysle § 23 ods. 4 zákona o e-Governmente.

V tomto kontexte, vo vzťahu k úkonom advokáta ako majiteľa elektronickej schránky aktivovanej na doručovanie odvolací súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 484/2019 zo dňa 11.2.2020, podľa ktorého „vzhľadom na skutočnosť, že podľa § 82l zákona č. 757/2004 Z. z. o súdech a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sú advokáti (právnické osoby od 1. júla 2017 a fyzické osoby od 1. júla 2018) povinní v konaní pred súdom doručovať podania do elektronickej schránky súdu a používať pri elektronickej komunikácii so súdom elektronickejštránku aktivovanú na doručovanie, ktorej sú majiteľom, bude obligatórna náležitosť dovolania podľa druhej vety § 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku spočívajúca v spísaní dovolania advokátom splnená vtedy, pokiaľ bude dovolanie podané elektronickejštránkou autorizované kvalifikovaným elektronickejštránkovým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickejštránkovou pečaťou patriacim advokátovi, ktorý zastupuje dovolateľa [§ 23 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickejštránkovej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“)]. Je v zásade bez právneho významu skúmať, aká fyzická osoba písomný dokument vytvorila, resp. koľko fyzických osôb sa na jeho tvorbe podieľalo.“ Uvedené závery, hoc týkajúce sa podania dovolania, sú plne aplikovateľné aj v aktuálne posudzovanom prípade, t. j. odvolací súd vyslovuje presvedčenie, že v prípade zastúpenia sporovej strany advokátom je obligatórnou náležitosťou podania vo veci samej (a teda aj odvolania) podpis, resp. kvalifikovaný elektronickejštránkový podpis advokáta, pričom sa musí jednať o kvalifikovaný elektronickejštránkový podpis toho advokáta, z ktorého elektronickejštránkovej schránky bolo podanie odoslané.

Pokiaľ právny zástupca žalovaného poukazoval na Nález ÚS SR z 12.1.2023 č. k. II. ÚS 269/2022-30, odvolací súd uvádza, že sa nejednalo o obdobnú vec, nakoľko v označenej veci bolo podané dovolanie (nie odvolanie) advokátskou koncipientkou (nie zamestnankyňou). Odvolací súd v tomto smere poukazuje na § 65 ods. 2 ZoA.

V posudzovanom prípade odvolanie žalovaného proti rozsudku síce bolo odoslané a doručené súdu z elektronickejštránky právneho zástupcu žalovaného t. j. obchodnej spoločnosti Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., ale opatrené bolo kvalifikovaným elektronickejštránkovým podpisom D. D. na základe poverenia udeleného podľa § 23 ods. 4 zákona o e-Governmente, preto nemožno hovoriť o splnení podmienky podpisania odvolania právnym zástupcom žalovaného, t. j. obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., ale jedná sa o podanie bez autorizácie uvedeným právnym zástupcom. Následkom uvedenej procesnej situácie je stav, keď odvolanie žalovaného neobsahovalo obligatórnou náležitosť - podpis, pričom z obsahu spisového materiálu nevyplýva, že by žalovaná sporová strana uvedenú vadu postupom podľa § 125 ods. 2 CSP odstránila. Nebola tak daná totožnosť subjektu - podávateľa odvolania (Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o.) a osoby, ktorá KEPom podpísala odvolanie (D. D.).

Z postoja právneho zástupcu žalovaného vyplýva, že si bol vedomý všetkých rozhodných okolností, a teda, že k nepodpisaniu odvolania ním samotným (advokátom/konateľom právnickej osoby) nedošlo len nedopatrením alebo opomenutím, ale išlo o presvedčenie advokáta – konateľa Advokátskej kancelárie Mojžiš a partneri, s.r.o., o tom, že postačuje splnomocniť na disponovanie s elektronickejštránkou inú fyzickú osobu/zamestnankyňu, ktorá bude autorizovať v jeho mene elektronickejštránkové podanie vo veci samej, adresované súdu, ktorý právny názor však nemôže obstať.

Uvedené potom pre danú vec znamená, že vzťah zastúpenia medzi žalovaným a osobou D. D., ktorá v jeho mene odvolanie podala a podpísala, nebol preukázaný. U profesie advokáta je pritom dôvodné predpokladať, že pozná podmienky civilného súdneho konania a dôsledky ich nesplnenia. Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré v mene žalovaného podala a podpísala D. D. bez preukázania relevantného oprávnenia na vykonanie tohto úkonu, je preto úkonom osoby, ktorú žalovaný na zastupovanie v tomto spore nesplnomocnil. Z toho preto (napriek tomu, že odvolanie bolo odoslané z dátovej schránky právneho zástupcu žalovaného) vyplýva, že táto osoba nebola procesne legitimovaná na podanie a podpísanie odvolania v mene žalovaného a odvolaciemu súdu nezostávalo iné než odvolanie datované dňa 19.5.2023 postupom podľa § 386 písm. b/ CSP odmietnuť s tým, že odvolacou argumentáciou v ňom uvedenou sa už vecne nemohol zaoberať. Je pritom potrebné zdôrazniť, že žalovanému nebola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože po doručení rozsudku súdu prvej inštancie mal zákonnú možnosť zvrátiť nepriaznivé dôsledky tohto rozhodnutia voči jeho osobe odvolaním, ktoré však, hoc zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, nepodal so všetkými zákonom vyžadovanými náležitosťami. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu/splnomocnenkyne podal odvolanie elektronickejštránkovo, avšak bez zaručeného elektronickejštránkového podpisu zvoleného právneho zástupcu a ani následne v lehote 10 dní vyplývajúcej zo

zákona od podania odvolania v elektronickej forme bez autorizácie ho dodatočne nedoručil v listinnej podobe alebo i v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu (pričom v zmysle § 125 ods. 2 CSP súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva), a preto odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti odvolania podľa § 363 CSP (všeobecnú náležitosť podľa § 127 ods. 1 písm. e/ CSP), pre vadu odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať, čo má za následok jeho odmietnutie postupom podľa § 386 písm. d/ CSP.

S poukazom na uvedené odvolací súd odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. d/ CSP odmietol ako odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 363 CSP, keď pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať a tiež podľa § 386 písm. b/ CSP ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

10. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa čl. 4 ods. 1 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP v spojení s článkom 4 CSP.

Výsledok odvolacieho konania - odmietnutie odvolania pre nedostatok zákonom vyžadovaných náležitostí je podľa názoru odvolacieho súdu nutné vyhodnotiť ako procesný neúspech žalovaného, ktorý takýto úkon voči súdu učinil. K odvolaniu (nemajúcemu zákonom vyžadované náležitosti) sa v odvolacom konaní vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu, a preto možno konštatovať, že žalobkyni v súvislosti s odvolacím konaním trovy reálne vznikli. Preto odvolací súd o trovách tohto odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, keď nevidel dôvody pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

11. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. (§ 160 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods.1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods.2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)